

KOJETÍNSKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XXII
Číslo 11
12 Kč

LISTOPAD 2021

VÝSLEDKY VOLEB DO POSLANECKÉ SNĚMOVNY PARLAMENTU ČR V KOJETÍNĚ

Ve dnech 8. a 9. října 2021 jsme volili již poosmé poslance Parlamentu České republiky.

V Kojetíně dosáhla volební účast celkem 54,54 %, celostátní účast byla 65,43 %.

Celkem dvacet kandidujících stran a koalic získalo v Kojetíně tento počet hlasů:

ANO 2011 – 894 hlasů – 35,07 %

Spolu (ODS, KDU-ČSL a TOP 09) – 514 hlasů – 20,16 %

SPD – 389 hlasů – 15,26 %

Piráti a STAN – 205 hlasů – 8,04 %

KSČM – 130 hlasů – 5,10 %

ČSSD – 115 hlasů – 4,51 %

Trikolóra – 95 hlasů – 3,72 %

Přísaha R. Šlachty – 81 hlasů – 3,17 %

Volný blok – 55 hlasů – 2,15 %

Moravané – 22 hlasů – 0,86 %

Strana zelných – 19 hlasů – 0,74 %

Otevřeme ČR... – 8 hlasů – 0,31 %

Aliance pro budoucnost – 5 hlasů – 0,19 %

Švýcarská demokracie – 5 hlasů – 0,19 %

Hnutí Prameny – 4 hlasy – 0,15 %

Nechceme Vaše hlasy – 3 hlasy – 0,11 %

Moravské zem. Hnutí – 2 hlasy – 0,07 %

Aliance národních sil, Levice a Koruna Česká – po 1 hlasu – 0,03 %

Žádný z kojetínských občanů, kteří v těchto volbách kandidovali, nebyl zvolen poslancem Parlamentu České republiky.

Celostátně zvítězila koalice Spolu před hnutím ANO 2011, koalicí Pirátů a STAN a SPD. Jiné strany se do PS PČR nedostaly.

Jiří Šírek, foto: J. Bělka

Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA KOJETÍNA

Rada města Kojetína se na své 64. schůzi konané dne 13. října 2021 zabývala mimo jiné těmito záležitostmi a přijala následující usnesení:

- **schválila** uzavření smlouvy o dílo k akci „Výstavba infrastruktury, demolice a úprava území Obora – III. etapa – úprava území Obora – zemní práce a kácení dřevin“, mezi objednatelem Městem Kojetín a zhotovitelem TECHNIS Kojetín spol. s r.o. za nabídkovou cenu 1 372 723,77 Kč bez DPH,

- **schválila** rozpočtové opatření č. 17/2021, kterým se:

zvysují příjmy o částku 334,24 tis. Kč
zvysují výdaje o částku 334,24 tis. Kč,

- **schválila** nájem nebytových prostor č. 59, o celkové výměře cca 23,40 m², v I. nadzemním podlaží budovy č. p. 1373, na ulici 6. května, Kojetín, JM..., za podmínek nájmu na dobu neurčitou, výši nájemného 600 Kč/m²/rok + zálohy na služby spojené s nájmem, za účelem poskytování masérských služeb,

- **schválila** nájem části pozemku parc. č. 211/3, ostatní plocha, o výměře 1,36 m², a části pozemku parc. č. 603/9, ostatní plocha, o výměře 1,36 m², to vše v k. ú. Kojetín, společnosti Zásilkovna s. r. o., za podmínek nájmu na dobu neurčitou, výši nájemného 30 Kč/m²/rok + DPH, za účelem umístění dvou kusů balíkových automatů Z-BOX,

- **schválila** ukončení smlouvy o poskytování služeb uzavřené dne 1. 2. 2012 mezi společností MULTI-S s. r. o., jako dodavatelem, a Městem Kojetín, jako objednatelem, na poskytování služeb spojených se sřížením nebytových prostor prostřednictvím kamerového systému v objektu č. p. 1373 na ulici 6. května, Kojetín, dohodou k 1. 10. 2021,

- **schválila** nájem obecního bytu č. 28, vel. 1+1, v DPS na ulici Jana Peštuky 1322, Kojetín, ZS..., za podmínek nájmu na dobu určitou jednoho roku, výši smluvního měsíčního nájemného 50,00 Kč/m² včetně úhrady za zařizovací předměty + zálohy na služby spojené s nájmem bytu, výše jistoty bude stanovena pronajímatelem v souladu se zásadami pro poskytování nájmu bytů v domech s pečovatelskou službou, které jsou v majetku Města Kojetína,

- **souhlasila** se zveřejněním záměru prodeje části pozemku p. č. 436/1 ostatní plocha o výměře 24 m², dle ge-

ometrického plánu č. 2598-74/2021 ze dne 13. 7. 2021 označ. jako díl „a“ část pozemku p. č. 436/1 o výměře 24 m², který je ve vlastnictví Města Kojetína, v katastrálním území a obci Kojetín, z vlastnictví Města Kojetína do podílového spoluvlastnictví nabyvatelům: MK... – id. 4/6, SJM MK... a MK... – id. 2/6, za kupní cenu 600 Kč/m² a úhradou nákladů s převodem spojených kupujícími,

- **vzala na vědomí** informaci o záměru prodeje spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/36 pozemku p. č. 186/2 ostatní plocha-jiná plocha, ve vlastnictví Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, v katastrálním území Kovalovice u Kojetína, a k záměru prodeje nemá námitek,

- **souhlasila** se zrušením usnesení ZM č. Z 336/06-21 ze dne 22. 6. 2021, týkající se směny částí pozemku p. č. 4427/26 a p. č. 5692/2 za pozemek p. č. 4427/5 v k. ú. Kojetín, z důvodu změny situace zjištěné při zaměření pozemků a **předložil** k projednání zastupitelstvu města 12/2021,

- **souhlasila** se zveřejněním záměru směny části pozemku p. č. 4427/26 trvalý travní porost o výměře cca 72 m², v katastrálním území a obci Kojetín, který je ve vlastnictví Města Kojetína, za část pozemku p. č. 4427/5 trvalý travní porost o výměře cca 72 m², v katastrálním území a obci Kojetín, který je ve vlastnictví PP..., s tím, že náklady související s převodem budou hrazeny stejným dílem oběma stranami,

- **schválila** uzavření smlouvy o sdružených službách dodávky plynu mezi Městem Kojetínem a Innogy Energie s. r. o., pro odběrné místo Kroměřížská 202, Kojetín a Sladovní 1309, Kojetín, na období dodávky od 1. 1. 2022 do 31. 12. 2023,

- **schválila** změnu odpisového plánu Základní školy Kojetín, nám. Míru 83, p. o., na rok 2021, změnu odpisového plánu Školní jídelny Kojetín, p. o. na rok 2021,

- **schválila** uzavření smlouvy o realizaci překládky sítě elektronických komunikací v rámci stavby „Cyklostezka kolem Alberta“, mezi objednatelem Městem Kojetín, a zhotovitelem společností CETIN a. s., nabídková cena činí 265 431 Kč,

- **schválila** uzavření dohody o převodu některých práv a povinností z rozhodnutí o umístění stavby „Cyklostezka kolem Alberta“, mezi objednatelem Městem Kojetín, a zhotovitelem, společností CETIN a. s.,

- **schválila** předložený plán zimní údržby a plán pohotovosti při zabezpečení zimní údržby na místních komunikacích v zimním období 2021/2022,

- **uložila** řediteli společnosti TECHNIS Kojetín spol. s r. o., zabezpečit realizaci schváleného plánu v plném rozsahu,

- **schválila** zápis do kroniky města Kojetína za rok 2020,

- **schválila** termíny svatebních obřadů na Městském úřadě Kojetín na rok 2022:

leden 15. 1. 2022

únor 5. 2. 2022

březen 19. 3. 2022

duben 23. 4. 2022

květen 21. 5. 2022

červen 18. 6. 2022

červenec 23. 7. 2022

srpen 27. 8. 2022

září 17. 9. 2022

říjen 22. 10. 2022

listopad 12. 11. 2022

prosinec 10. 12. 2022

doba konání svatebních obřadů je stanovena od 10:00 do 13:00 hodin,

- **schválila** termíny konání vítání občánků:

leden 29. 1. 2022

březen 26. 3. 2022

květen 14. 5. 2022

červenec 16. 7. 2022

září 3. 9. 2022

listopad 12. 11. 2022

- **odvolala** k 13. 10. 2021, v souladu s ustanovením § 102, odst. 2, písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, z funkce člena Povodňové komise Ing. Petra Floru,

- **souhlasila** s připojením zájmových budov ve vlastnictví Města Kojetína na telekomunikační síť FTTH společnosti T-Mobile v letech 2021–2022,

- **vzala na vědomí** oznámení ředitele Základní školy Kojetín, náměstí Míru 83, o vyhlášení volných dnů pro žáky 5. až 9. ročníků, ve dnech 13.–15. 10. 2021, ze závažných organizačních důvodů.

INFORMACE PRO OBČANY

Sběr bioodpadu v Kojetíně v roce 2021

Termín přistavení kontejnerů v Kojetíně:

v pátek dne 5. listopadu 2021 od 8 do 18 hodin a v sobotu dne 6. listopadu 2021 od 8 do 14 hodin

- v ulici Olomoucká – za posledním domem po pravé straně,
- na náměstí Svobody – parkoviště u hřbitova,
- v ulici Chytilova – u školní jídelny,
- v ulici Přerovská – u pálenice,
- v ulici Polní – u kotelny.

Termín přistavení kontejnerů v Kovalovicích:

v pátek dne 5. listopadu 2021 od 15 do 18 hodin a v sobotu dne 6. listopadu 2021 od 8 do 14 hodin u kapličky.

Termín přistavení kontejnerů v Popůvkách:

v pátek dne 5. listopadu 2021 od 15 do 18 hodin a v sobotu dne 6. listopadu 2021 od 8 do 14 hodin u kulturního domu.

Do kontejneru patří pouze: listí, tráva, plevel, větve stromů do délky 1 m, ovoce, zelenina a jiný odpad rostlinného původu.

Upozornění:

Pro likvidaci odpadů, které vám vzniknou v domácnostech, můžete využít služeb Sběrného dvora v Družstevní ulici v Kojetíně.

Na sběrném dvoře je možné uložit tyto odpady a elektrozařízení určená ke zpětnému odběru:

- Nebezpečné odpady - baterie, akumulátory, zářivky, léčiva, barvy, lepidla, pryskyřice, obaly obsahující zbytky nebezpečných látek nebo obaly těmito látkami znečištěné (plechovky, plastové nádoby, skleněné nádoby od laku, barev, lepidel).

- Odpady ostatní - papír, sklo, plast, železo, textilní materiály, pneumatiky (zdarma pneumatiky osobních automobilů, přívěsů, motocyklů atd.), dřevo, velkoobjemový odpad, odpad ze zahrady, stavební suť, tonery, elektrické a elektronické zařízení neobsahující nebezpečné látky.

- Zpětný odběr elektrozařízení – vyřazené elektrické a elektronické zařízení: televizory, monitory, rádia, elektrotechnické přístroje a zařízení, pračky, ledničky, mrazničky, vrtáčky, vysavače apod.

Uložení odpadů a výrobků určených ke zpětnému odběru je pro občany Kojetína a místních částí Popůvky a Kovalovice bezplatné – mimo uložení stavební suti a pneumatik větších rozměrů (traktory, nákladní automobily atd.), uložení těchto odpadů hradí i občané města a místních částí.

Provozní doba:

Úterý	13.00 – 17.00 hodin
Středa - Pátek	8.30 – 12.30 hodin
	13.00 – 17.00 hodin
Sobota	8.00 – 12.00 hodin

Žádáme vás, abyste se řídili pokyny pracovníků sběrného dvora, dodržovali provozní dobu a neukládali odpady mimo stanovené plochy ve sběrném dvoře.

Podrobnější informace o možnosti uložení odpadů na sběrném dvoře můžete získat na tel. č. 581 275 005. Upozorňujeme, že předpisy na ochranu životního prostředí mimo jiné stanoví, že se za jejich porušení ukládá sankce. V některých případech se může jednat o částku u fyzických osob až do 50 tis. Kč, u právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání o částku pohybující se v milionech Kč.

Z důvodu provádění zimní údržby místních komunikací vás žádáme, aby při parkování vozidel nedocházelo k přesahům jejich částí nad místní komunikací – chodníkem. Děkujeme za pochopení
dbor VŽPD, MěÚ Kojetín

MILOSTIVÉ LÉTO

PRINCIPY

Zaplatí-li povinný mezi 28. 10. 2021 a 28. 1. 2022 z pohledávky, kde je oprávněným **veřejnoprávní subjekt** a dluh je vymáhán **soudním exekutorem**, jistinu dluhu a 908 Kč (poplatek + DPH), odpustí se mu zbytek dluhu.

KTERÝCH VEŘITELŮ SE TO TÝKÁ?

Veřejnoprávním subjektem se pro účely tohoto zákona rozumí:

- Česká republika,
- územní samosprávný celek, včetně městské části nebo městského obvodu nebo městské části hlavního města Prahy,
- státní příspěvková organizace, státní fond, veřejná výzkumná instituce nebo veřejná vysoká škola,
- dobrovolný svazek obcí, regionální rada regionu soudržnosti,
- příspěvková organizace územního samosprávného celku,
- ústav založený státem nebo územním samosprávným celkem,
- obecně prospěšná společnost založená státem nebo územním samosprávným celkem,
- státní podnik nebo národní podnik,
- zdravotní pojišťovna, Český rozhlas nebo Česká televize, nebo
- právnická osoba, v níž má stát nebo územní samosprávný celek sám nebo s jinými územními samosprávnými celky většinou majetkovou účast, a to i prostřednictvím jiné právnické osoby (dále jen „veřejnoprávní oprávnění“).

Pozn.: Jsou to např. obce, zdravotní pojišťovny, nemocnice, dopravní podniky, technické služby obcí a měst, ČEZ

NA CO SI DÁT POZOR?

- Odpouštění příslušenství se týká pouze exekucí vymáhaných **soudním exekutorem**. Na daňové a správní exekuce se milostivé léto nevztahuje! Dlužník nesmí být v insolvenční.
- Milostivé léto je účinné **až od 28. 10. 2021**. Platby exekutorovi před tímto datem budou nejspíše použity na úhradu příslušenství, nikoliv jistiny! Exekuční srážky nebudou do platby na milostivé léto započítány!
- Dlužník musí při platbě výslovně uvést, že chce využít institut milostivého léta a vyzývá exekutora, aby postupoval dle zákona č. 286/2021 Sb., část 2, čl. IV, bodu 25

O NEJSTARŠÍCH RODECH V KOJETÍNĚ

Rod Kiasových – Kyasových

Nejstarší zápis o příslušníkovi tohoto rodu se nachází v Urbáři města Kojetína – „*Extract Auß dem Bey der Mährischen Landtschafft-Buchhalterey sich Befündtlichen General-Lahns Visitations-Instrumento die Herrschafft Kogietein Betreffend*“ – „Výtah z, při moravských zemských deskách nalézající se generální lánové vizitace panství kojetínského týkající se“, který byl určenou komisí sepsán dne 20. května 1678 po vizitaci (prohlídce) polností města Kojetína, pro účely placení daní vrchnosti. Takto bylo postupováno ve všech moravských obcích mezi roky 1669 až 1679 a jednalo se o tzv. druhou lánovou vizitaci.

V oddíle 2/4 Čtvrtníci (malí rolníci) tohoto Urbáře, je na straně 8. uvedeno: „*Fylyp Kiaß, vor Waczlaw Hrbek*“, Acker – Stück – 6, Gefunden – Pri: Metze – 12, Sec: Metze – 6“. Znamená to tedy, že v roce 1678 bydlel v Kojetíně rolník Filip Kias, který hospodařil na šesti kusech polí o ploše dnešních zhruba 3,4 hektarů. Odhadem bylo vizitační komisí stanoveno, že kvalita dvanácti měřic těchto polí je I. třídy, tj. mohou se zpravidla využít pro pěstování plodin související s výživou obyvatel – obiloviny z šesti měřic polí, zařazených ve II. třídě, se využije pro pěstování méně náročných plodin nebo píce k výživě hospodářských zvířat.

ku v Suchých loukách, která činila dva groše a jeden denár. Jeden groš odpovídal v té době zpravidla 12 denárům. Pozemková kniha, založená v Kojetíně v roce 1681, registruje na listu 261, ve 14. pořadí Kroměřížské ulice, „*Grund Fylypa Kygase*“, který byl dříve obýván Martinem Nikodemem. Ke gruntu patřily polnosti, louka v Suchých loukách a další příslušenství, a to všechno bylo ohodnoceno v částce 400 rýnských zlatých. Nemovitosti se v té době pronajímaly od vrchnosti a splácely se z ohodnocené částky po dobu několika desetiletí. Feudální forma dědičného nájmu majetku, tzv. emfiteuze, byla stanovena buď na delší dobu, nebo navždy. Za pronájem se nájemce zavazoval platit pravidelně dávky anebo pracovat na vrchnostenské půdě. Nájemce měl právo se svolením vrchnosti nemovitost či půdu prodat nebo ji svobodně odkázat. Pro porovnání, domy ve městě, tedy na náměstí, měly hodnotu přes 1000 rýnských zlatých, hodnota chalup byla kolem 200 zlatých.

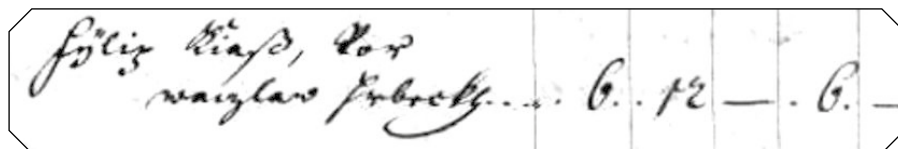
Nový nájemce, v tomto případě Filip Kias, splácel vrchnosti, předchozímu nájemci a jeho rodině, případně dědicům stanovené splátky.

Z výše uvedených fakt, můžeme konstatovat, že Filip Kias byl poměrně bohatý sedlák, hospodařící na gruntu v Kroměřížské ulici, s polnostmi a lou-

vod slova a první záznam je ve tvaru Kias, proto je v článku takto použit. Naopak na Ostravsku je tvar příjmení ve formě Kias.

Filip Kias se, s ohledem na zápisy v archiváliích, usadil v Kojetíně mezi roky 1657 až 1678. První letopočet je rokem První lánové vizitace, kde není příjmení Kias uvedeno a druhý letopočet je rok, kdy příjmení je již uvedeno. Vycházíme-li z předpokladu, že příjmení Kias má původ v baltské oblasti, tedy na severu dnešního Polska a Litvy, musíme v kontextu dějinnými událostmi zmínit, že v roce 1655 vtrhla švédská vojska na území dnešní Litvy a Polska a rychlým postupem od Baltského moře postoupila až ke Krakovu, který obsadila. Poláci tento postup vojsk nazvali „*potopa*“. Před Švédy utíkali uprchlíci, z nichž mnozí se dostali do tehdejšího Horního Slezska, které patřilo rakouské monarchii. Odsud někteří z běženců putovali dále na jih, na Moravu, a na příhodném místě obsadili pustou, neobývanou chalupu či usedlost, která nebyla po třicetileté válce využita, a kterou byla vrchnost ochotna pronajmout. A tak se mnozí, včetně Filipa Kiase, dostali do Kojetína. Těchto osob, případně celých rodin, přišlo v té době do Kojetína značné množství. Švédsko-polská válka skončila v roce 1660, ale již usazení uprchlíci se nevrátili do svých předchozích bydlišť. V oblasti Horního Slezska se v dnešní době vyskytují desítky osob s příjmením Kias a stovky s příjmením Kijas.

Důležitý zápis v matrice o Filipu Kiasovi je z července roku 1689, kdy jsou „...oddáni Filip Kygas z Alzbietu widowu po neb. Mikulassy Tesarzy z Kojetina, Testes (svědek) Jakub Nemeczek“. V roce 1691 se Filip stal kmotrem Marii Ježové a Alžběta byla v roce 1695 kmotrou Marii Souškové. Další přímé záznamy o Filipu Kiasovi nejsou, avšak v Pozemkové knize se uvádí, že v roce 1707 zdědil Matěj Čanek chalupu vedle své manželky Alžběty pozůstalé vdovy po zemřelém Filipu Kiasovi v hodnotě 200 rýnských zlatých. Znamená to tedy, že polovina gruntu byla připsána Matěji Čankovi, jako spolumajiteli, který se právě stal nebo již byl v roce 1707 manželem vdovy po Filipu Kiasovi. Alžběta zemřela, zaopatřena svátostí umírajících (omnibus provisa) v únoru roku 1718 ve věku 60 let, narodila se tedy kolem

O rok později, v říjnu 1679, byl sepsán Urbární spis, jehož obsahem je soupis majetku jednotlivých obyvatel města Kojetína, a na základě velikosti majetku, je jim určena výše daní.

Obsah spisu je již rozdělen po ulicích a městě, takže se dovídáme, že Filip Kias (psáno Filiph Kigas) byl majitelem gruntu v Kroměřížské ulici, číslo 198 (dnes zde působí Charita Kojetín), z jehož užívání mu byla vyměřena daň ve výši tří grošů a 1,5 denáru, dále obhospodařoval polnosti, z nichž byla vyměřena daň, včetně příměnků (deputátu, naturálních požitků) ve výši jedenácti grošů a 3,5 denáru. Tyto daně byly placeny v den svátku sv. Ondřeje, tedy k 30. listopadu. Další daň, kterou Filip Kias platil ke dni svátku sv. Jiří, tj. 24. dubna, byla daň z užívání pozem-

Ve starších archiváliích před rokem 1678 se příjmení Kias nevyskytuje. Odkud a kdy se první Kias do Kojetína dostal? Musíme vycházet z původu a výskytu příjmení. Příjmení pochází z pruštiny, což byl západobaltský jazyk, kterým mluvili Prusové sídlící na jihovýchodním Pobaltí mezi ústími řek Visly a Němenu. Pruštiny zanikla koncem 17. století. Jedním z pruských slov bylo i slovo „kias“, které po překladu do staroněmčiny nabylo významu Knüppel nebo Knüttel, což v češtině znamená kyj, hůl, klacek či obušek. V kojetínských archiváliích je toto příjmení psáno pisateli v průběhu let v různých tvarech – Kias, Kyas, Kijas, Kyjas, Kigas, Kygas, Kiaß nebo Kyaß. Dnešní pravopisná forma příjmení se ustálila většinou ve tvaru Kyas, ale pů-

roku 1658. Matěj Čanek, vdovec, se v roce 1720 oženil s Magdalenou, dcerou Jiřího Šťastníka z Kojetína. Rodina Čankových byla majiteli chalupy číslo 198 v Kroměřížské ulice ještě v roce 1833.

Filip Kias, který podle výše uvedeného zápisu zemřel před rokem 1707, měl s manželkou Alžbětou jedno doložené dítě, syna Adalberta (Vojtěcha). Ten se v roce 1733 oženil s Veronikou, dcerou Matěje Konečného z Kojetína. Jejich manželství však trvalo pouze tři roky, protože Adalbert v roce 1736 ve věku 40 let, zemřel. Je-li údaj věku správný, narodil se v roce 1696. Adalbert měl s Veronikou pouze syna Jiřího, narozeného v roce 1735. Ten se v roce 1759 oženil s Marianou, dcerou Jakuba Gily, která záhy zemřela. Proto se Jiří v lednu roku 1762 oženil podruhé a jeho manželkou se stala Marina, dcera Jana Šťastníka z Kojetína.

Toto manželství bylo velmi plodné. Od roku 1763 do roku 1779 se narodilo celkem deset dětí, pět synů a pět dcer – Mariana, Václav, Josefa, Juliana, Apolonie, dvojčata Jan, který zemřel v 15 letech, a Josef, druhá Apolonie, František a Jiří. Jejich otec, Jiří Kias, zemřel v prosinci roku 1800 ve věku 64 let.

Pokračovateli rodu Kiasových se stali Václav, Josef a František.

Václav se narodil v roce 1765 a ve svých 24 letech, v roce 1790, se oženil s Kateřinou, dcerou Ondřeje Slaného z Kojetína. Bydleli v domě v Olomoucké ulici, číslo 347, naproti rybníku Jordán. Tento dům – grund, měl v ulici šířku 28 metrů. Na mapě z roku 1833 je budova již rozdělena na tři jednotlivé domy, avšak všechny mají číslo 347. Zahrada, jako parcela je taktéž rozdělena na tři, zhruba stejné, díly.

Václav měl několik dětí, ale všechny, kromě Františka a Petra, v brzkém věku zemřely. František se narodil v roce 1798. V roce 1835 se oženil s 25letou Annou, dcerou Františka Hřebela z Olomoucké ulice, číslo 344, což byla chalupa pár metrů od gruntu Františkova otce Václava. Manželům se narodily čtyři děti, tři dcery Mariana, Kateřina a Josefa. Poslední z dětí byl syn Leopold, narozený v roce 1848. Ten se odstěhoval do Přerova, protože pracoval jako „služební při dráze“. V Přerově se v roce 1873 oženil s 22letou Marianou, dcerou Jana Kopala, bednáře v Přerově. Pracoval jako průvodčí vlaku. Zemřel v roce 1923, již jako vdovec v Přerově, Pod Valy, číslo popisné (staré) 1765, číslo orientační (nové) 9.

Petr, narozený v roce 1801, byl již druhým Petrem v rodině. První se narodil v roce 1796 a za rok zemřel.

Petr Kias se ve svých 22 letech, v roce 1823 oženil s 26letou Františkou, dcerou Matyáše Koutného z domu v ulici Závodí, číslo 277. Dům již neexistuje a číslo bylo převedeno na dům v Olomoucké ulici. Z Petrových dětí je třeba se zmínit o dceři Rosálii, narozené v roce 1835, které se jako svobodné matce narodil v roce 1860 syn Antonín, který však v roce 1866 zemřel na choleru.

Další z Petrových dětí Filip, tkadlec, narozený v roce 1830, se v roce 1853 oženil s Marií, dcerou Tomáše Jelínka, s níž měl doložené čtyři děti. Dcera Františka, narozená v roce 1854, zemřela ve svých 18 letech. František, narozený v roce 1863, zemřel ve svých 25 letech v roce 1888. Karel, který se narodil v roce 1868, tentýž rok zemřel. Dcera Anna, narozená v roce 1858 měla jako svobodná matka dce-

ru Marii, narozenou v roce 1880, která však tentýž rok zemřela. Filipova manželka, Marie Jelínková, narozená v roce 1826, ve 43 letech, v roce 1869, zemřela. Vdovec Filip se oženil v roce 1871 podruhé. Za manželku si vzal Jenověfu, dceru Martina Dragouna z Křenovic, číslo 30. Zemřel na tuberkulózu v roce 1884.

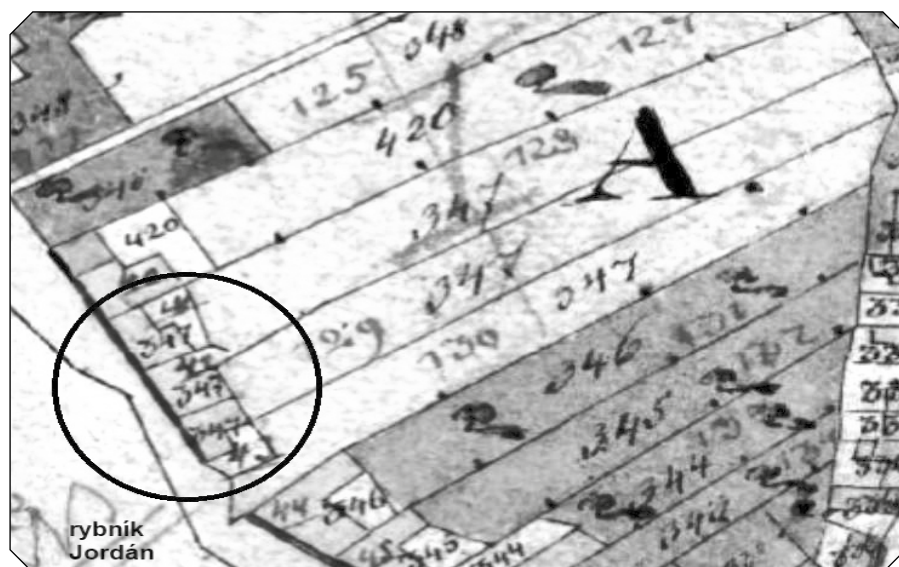
Josef, syn Jiřího Kiasa, pocházel z dvojčat, která se narodila v roce 1773. Jeho bratr Jan zemřel ve věku 15 let. Josef se v roce 1801 oženil s 25letou Kateřinou, dcerou Františka Biskupa.

Jejich syn Josef, narozený v roce 1804, se v roce 1834 oženil s Terezií, dcerou Ondřeje Ivana ze Stružní ulice, číslo 305, kde po svatbě bydleli. Mezi lety 1836 až 1849 se jim narodilo šest dětí, a to Cyril, Mariana, Štefan, František, Josef a Františka. Záhy po narození zemřeli Štefan, František a Josef. Půl roku po narození nejmladšího dítěte, Františky, zemřela v červnu roku 1849 na tuberkulózu ve věku 37 let Josefova manželka Terezie. Josef „nelenil“ a za necelý měsíc, koncem července toho roku, si ve věku 47 let vzal za manželku 33letou Marianu, dceru Kašpara Gily z Kojetína. S Marianou měl Josef další děti. Dcera Františka se narodila v roce 1850 a syn Petr v roce 1852. Josef Kias zemřel v roce 1878 ve věku 74 let v Blanské ulici, číslo 188.

Josefův mladší bratr František, narozený v roce 1813, se oženil v roce 1846 se sestrou manželky svého bratra Josefa, 30letou Marianou Ivanovou. Bydleli v malém domku číslo 45, v Růžové ulici. V roce 1848 se jim narodila dcera Terezie, v roce 1851 druhá dcera Františka a v roce 1853, syn Dominik.

František, třetí syn Jiřího Kiasa, se narodil v roce 1777 v Olomoucké ulici. V roce 1804 se oženil s Julianou, dcerou Martina Mračka z Olomoucké ulice. V roce 1805 se jim narodil syn František, v roce 1807 dcera Kateřina, v roce 1811 Fabián, v roce 1815 Jan a v roce 1818 Josef. V říjnu roku 1831 jeho manželka Juliana zemřela ve věku 49 let na choleru. Následující rok 1832 se František oženil podruhé. Za manželku si vzal 45letou vdovu Marianu Kostkovou z Přerovské ulice, číslo 244.

Syn František se oženil až v pozdním věku 47 let v roce 1852 s 45letou Františkou, dcerou Tomáše Ořechovského, z ulice Stružní, číslo 334. Zemřel

v roce 1872 a jeho manželka Františka ve věku 76 let v roce 1882.

Syn Fabián se v roce 1831 oženil s 24letou Josefou, dcerou Jana Cygny a Kláry Chytilové z ulice Podvalí, číslo 223.

Jejich syn Karel, narozený v roce 1835 se v roce 1863 oženil s Terezií, dcerou Jana Kotka. Bydleli v ulici Podvalí, číslo 230. Jejich děti, Jan a Terezie, brzy po narození zemřely. V roce 1869 Karlova manželka Terezie ve věku 35 let zemřela na tuberkulózu a ještě tentýž rok se Karel znovu oženil. Manželkou se stala Františka, dcera Jana Kubesa z Mlýnské ulice, číslo 282. Měli čtyři děti, Jana, Karla a první Josefu, které však v dětském věku zemřely. Druhá Josefa, narozená v roce 1879, se provdala za rolníka Františka, syna Kašpara Krybusa, narozeného v roce 1870. Vzali se v roce 1898 a v roce 1900, se jim narodila dcera Marie. Bydleli v ulici Palackého, číslo 383. Františka zemřela v roce 1954.

Dalšími dětmi Fabiána Kiasa byly František, narozený v roce 1839.

Níže uvedené údaje včetně fotografie byly poskytnuty se svolením zpracovatelů internetové Encyklopedie města Brna (www.encyklopedie.brna.cz)

Další syn, Jan, narozený v Kojetíně v roce 1840, se oženil v roce 1872 v Bystřici pod Hostýnem s Annou, dcerou Karla Dvořáka, oficiála vrchního zemského soudu v Brně. Jan byl učitelem hry na housle a bydlel v Brně. V roce 1873 se mu narodil syn Viktor Amand, který jako římskokatolický kněz působil v době mezi světovými válkami ve slovenském Ružomberoku na místním gymnáziu. Zemřel v roce 1944.

Druhý syn, Otto, narozený v roce 1876 se stal zemským zemědělským radou a ředitelem „Moravského zemského výzkumného ústavu zemědělského“ v Brně. Zemřel v roce 1942.

V roce 1881 se Janovi narodil třetí syn, Karel. Ten se po vystudování Právnické fakulty v Praze stal zemským vrchním soudním radou v Brně a působil šest let jako správce okresního soudu v Hlučíně. Byl také lektorem lužicko-srbského jazyka a literatury při katedře slavistiky a indoevropského jazykozpytu na Filozofické fakultě v Brně a předsedou Společnosti přátel Lužice v Brně. Ještě před přestěhováním z Tišnova do Brna v roce 1920 se v roce 1915 Karel oženil s učitelkou Anežkou Hudcovou. Měli tři děti,

v roce 1917 se narodil syn Vladimír, dále dceru Věnceslavu, narozenou v roce 1921, která zemřela již v roce 1946 a další dcera Ludmila se narodila v roce 1921 a zemřela v roce 2003. Karel zemřel v roce 1958 v Brně.

Jeho syn Vladimír vystudoval v letech 1936–1946 Filosofickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, obor slovanskou filologii, klasickou filologii a hudební vědu. V roce 1950 mu byl udělen titul PhDr.. Stal se významným lingvistou, slavistou a editorem staročeské bible. Ovládal latinu, řečtinu, staroslověštinu a aramejštinu (jazyk používaný v Palestině v době Ježíše Krista). V letech 1972–1973 přednášel slavistiku na univerzitě v italském Janově. Zemřel v roce 1990 v Brně, kde je také na Ústředním hřbitově pohřben.

Další Janův syn Vladimír, narozený v roce 1884 v Brně byl právníkem a vrchním magistrátním radou v Brně. Zemřel v roce 1965.

Na fotografii je Anna Kyasová se syny (foceno asi v roce 1910) – Viktor Amand (sedí vpravo), vlevo sedící je Otto, nad matkou Vladimír, vpravo stojí Karel.

Další ze synů Fabiána Kiasa, Antonín, narozený v roce 1847 se oženil v roce 1872 s Marianou, dcerou Jana Ježe, ale v roce 1874 na tuberkulózu zemřel. Další z dětí Fabiána jsou Maria, narozená v roce 1849 a Anna, která se narodila v roce 1852.

Rolník Fabián Kias zemřel v roce 1881. Františkův syn Jan, narozený v roce 1815 se vyučil kovářem a bydlel se

svou rodinou v Kroměřížské ulici, číslo 112, kde bydlela jeho manželka Terezie, dcera Jana Chytila, řezníka, narozená v roce 1820, se kterou se v roce 1843 v Kojetíně oženil. Oba se dožili vysokého věku, Jan zemřel v roce 1889 a Terezie v roce 1894.

Jejich syn Mořic, narozený v roce 1846, si v roce 1874 vzal za manželku 25letou Františku, dceru Františka Mračka z Kroměřížské ulice, číslo 166. V roce 1876 se jim narodil syn František a v roce 1882 Jan, o kterém však nejsou v archiválních dalších záznamy. František se v roce 1905 oženil s 23letou Marií, dcerou již zemřelého Jana Gardavského z Kroměřížské ulice, číslo 174. Měli čtyři děti a to, Jana, narozeného v roce 1906, který se v roce 1933 oženil s 25letou Pavlou, dcerou Viktorina Uhra z Kroměřížské ulice, číslo 117, dále Josefa, který se narodil v roce 1909, Antonína, narozeného v roce 1910 a Františku, narozenou

v roce 1918, která se provdala v roce 1940 za Bohumila Nevřalu, narozeného v roce 1911 v Přerově, návštěvního mistra Českomoravských drah, bydliště ve Veselí nad Lužnicí - Mezimostí, číslo 275.

O nejmladším synovi Františka, Josefovi, nejsou v kojetínských archiválních žádné zprávy.

Adresář města Kojetína z roku 1934 uvádí pouze jednu rodinu Kiasových. „Kyjas Fr. rolník, Marie, manž., Jan, Josef a Antonín, rolníci, Kroměřížská 112“

(František, narozený v roce 1876, manželka Marie Gardavská, synové).

V České republice, a to pouze na Moravě, žije v současné době 22 mužských nositelů příjmení Kyas a 24 žen má příjmení Kyasová, především na Přerovsku, ve Šlapanicích,

Ostravě, Brně, Kroměříži a dalších. Na Ostravsku žijí čtyři nositelé příjmení Kias a sedm Kiasových.

Rod Kiasových - Kyasových, nevelký počtem příslušníků, působil významně

v Kojetíně v řemeslných povoláních a rolnictví. Mimo město Kojetín, dosáhli někteří jeho členové pozoruhodných společenských a pracovních úspěchů.

Miloš Krybus (pokračování příště)

ALOIS ZLÁMAL: STŘEŠNÍ OKNO A JÁ (povídky na pokračování)

Krajinou svou šel jsem sám a hledal...

Jaro 1945 – konec války

*Širé lány – šel jsem v dál,
s hlavou vztyčenou hledal jsem
horizont svých vzpomínek,
v tišinách lesních cest mého lesa,
našlapoval jsem lehounce a tiše,
abych zapraskáním suchých borových
větvíček,
neporušil stále znějící tichou hudbu
velkého orchestru lesních velikánů
a zpěv ptačích sólistů.*

Šel jsem po cestě, která má jméno "Křenovská", jsem na konci lesa, zvedám hlavu, "Moravo moje", jak jsi malá. V oparu horkého vzduchu vidím řeku velkou svou historií – je to naše řeka Morava – tichou svým tokem, mlčícími vlnkami malými, symbolizujícími svou dávnou pokoru malého státečku v srdci Evropy, uprostřed leží moje Haná. Krčí se mezi Čechami a Slezskem. Ale její černozem přece živila... kdysi, nás... nyní kukuřice a řepka, ničí tuto zem, která čeká na nové zrození.

Scházím po svahu mezi habry, duby, osikami a bělokorou břízou ke starodávné cestě přílehavým jménem "Náplavová". Po jejím okraji jsou jakési malé jámy – zašlé, neudržované, kdysi sloužily jako zdroje vody pro zvěř – však ona si také zvykne. Jdu dál. Hledám svoje cesty, jsou zapadlé suchými větvemi, neuklizenými po kácení stromů...

Hledám malou vyvýšeninu, na které kdysi stávala dřevěná rozhledna, vysoká jako šestipatrový panelák. Kdysi dávno sloužila jako triangulační bod. Rychle se ponořím zpět do tišin svých vzpomínek: z vrcholku byl vidět horizont ohraničený buchlovskou pahorkatinou, Vyškovským regionem, předhůřím Vysočiny, lesy Dražanské krajiny a širou rovinou od Prostějova až k Olomouci, za kterou se táhne temně modrý pás Jeseníků, s bílou skvrnou krále Praděda.

Otáčím se dále po kruhové výseči k moravské bráně až k městu Hranice, kousek nad tímto městem stojí maličká mohyla sdělující, že na tomto místě

se nachází tzv. rozvodí. Toky řek se rozdělují, tečou na sever a na jih.

O něco dál blíže k městu Lipník nad Bečvou v kopcích zalesněných, se krčí trosky hradu Helfštýn. Podle bájí jej nechal postavit král Václav IV. svému sokolníkovi, za jeho věrné služby. Je až s podivem, jak v dnešní přetechtované době postavené na fenoménu „peníze, zisk a tvrdé lokty“, se našel někdo, komu ještě něco říká historie našeho národa. Je to sídlo umělců a zapomenutých starých řemesel. S hlavou skloněnou sedím nad tímto popsaným listem papíru, pokládám tužku a přemýšlím – hledaný horizont se rozplynul. Zmizel. Zmizel světu bez citu, bez lásky, krásné hudby, krásných veršů našich dávných velikánů. Zůstaly však vzpomínky, odolávající všemu tomu nově spravedlivému světu. Vždyť ještě žiji, myslím, chodím, vnímám tento svět svým životem – vzpomínky jsou pro stáří. Život v celé jeho kráse a bolestech je pro mládí.

Tož díky za ty vzpomínky, jež mi umožnily, že si zajdu na chvíli k mým rodičům domů. Jsem zase na chvíli doma. Víc již nepotřebuji, všechno mám, tak co bych ještě chtěl?

Nekonečný horizont svých vzpomínek, v tišinách lesních cest mého milovaného lesa v předhůří Chřibské pahorkatiny, šlapal jsem lehounce, abych zapraskáním suchých borových větvíček neporušil stále znějící tichou hudbu velkého orchestru lesních velikánů, sóla ptačích aríí...

Na polních cestách bořil se v prachu, na vyšlapaných chodníčcích uprostřed úzkých políček, lánů, kvetoucích luk s nekonečnou plejádou rozmanitých různobarevných květek a kvíteků, do posledního místečka obsazenými bzučícími včelkami, malými i velkými včeláčky a dalšími zdravotníky, udržující tento nádherný barevný koberec, aby zítra, za měsíc, za rok, zase vykvetl v celé své kráse a pokračoval dál jako koloběh, co od nepaměti existuje...

Každá cesta má svůj začátek a ta moje začíná na zádvorí přes Cimburk k andílku. Socha od neznámého sochaře stojí mezi dvěma starými vysokými akáty. Východním směrem na obzoru

v dále je vidět komíny kojetínského cukrovaru. Dnes už nestojí. Není.

Jdu kopcovou cestou směrem na jih k dřevěnému kříži. Jsou to hrubě opracované trámy. Cesta se rozděluje – na Křenovice, do Zmol směrem na Vlčí Doly a dál jako Křenovská cesta do lesa až skoro k Dřínovu.

O jeho vzniku se vyprávělo několik historek, ale ta poslední, která se stala na konci II. světové války jsem zažil a dodnes ji mám v živé paměti.

Psal se rok 1945. Jaro bylo deštivé, nad hlavami nám létaly bombardovací svazy anglických a amerických letadel. Nejprve byl slyšet velmi zvláštní, neviditelný hukot nad našimi hlavami. Nebylo jak určit, z čeho tento zvuk pochází. Vyvolávalo to až strach z něčeho tajemného.

Za dva dny se na blankytně modré obloze objevily maličké bílé tečky, druhý den se objevily maličké bílé křížky. Za několik dní bylo na obloze rozeznat nejprve malá letadélka, která se každý den zvětšovala. Neodvratně se blížil konec této nejstrašlivější, nejnesmyslnější hrůzných válek.

Již v tehdejší době létala letadla ve výšce 10 000 m. To byla maximální výška, kam již nedoletěly dělostřelecké granáty. Zajímavé je, že to byla letadla se spalovacími motory, vrtulové. Posádky měly zvláštní kukly s přívodem kyslíku, neboť v této výšce je již málo kyslíku. Jednoho dne bylo slyšet podivné houkání sirény. V této době jsme my kluci permanentně hlídali vzdušný prostor. Vracející se svazy letadel odhazovaly kvůli odlehčení prázdné přídatné nádrže na benzin. Jednu jsem si tenkrát ukořistil a udělal si z ní malou loďku.

V naší vesnici se objevila ustupující německá armáda. Pozoroval jsem je malým sklepním okénkem z vedlejšího domu strýce Lojzy. To byl bratr mého tatínka.

V tomto sklepe nás bylo celkem asi dvacet lidí. Byly to celé rodiny tatínkových bratrů a sester. Byli jsme tam v krytu. Viděl jsem německé vojáky, zbídačené postavy, v dešti, blátě... Odkud šli, kam jdou... nevěděl jsem... Dva páry nohou v promoklých botách prošlo za sklem, další a další a pořád

vždy mátožný stín zakryl výhled. Jasně a zase stín v okně. Pršelo. Tatínek mě volal, nešel jsem.

To už nebyla válka, to byl trest, seslaný kým a proč? Bylo mi těch lidí, ne vojáků, strašně líto.

Vzpomněl jsem si na kamaráda Jirku Nováka, souseda z Vítčic. Jeho tatínek byl řezníkem, ve Vítčicích měli obchod, řeznictví. Jednoho dne přijeli do Vítčic dvě auta plná esesáků v černých uniformách, na rukávech vyšité umrlčí hlavy. Od toho dne Jirka už tatínek neviděl. Byl popraven v Kounicových kolejích. Co spáchal Jirkův tatínek? Zabil na černo prase jednomu výměnkáři. Hlad je hlad!

Další náš občan Oldra Ulický byl dva roky vězněn v Německu, protože mu našli doma schované obilí. Vyprávěl: „Pomáhali jsme statkářům sklízet obilí, seno a odváželi je na voze, ve kterém byli zapřaženi lidé, vězni!“ Domů z něj přišla jen troska.

U nás se neválčilo zbraněmi. Zbraně tu byly nahrazovány strachem. Strachem z toho, že vás někdo udá, že posloucháte cizí stanice, že vám na zdi visí portrét prezidenta Masaryka.

Tak vznikla nová kasta lidí s názvem kolaborant. „Za vším hledej válku a zabíjení!“

Jirkova maminka ze všeho stresu onemocněla. Začala špatně chodit. Dnes nevím, z čeho žili... Ano, dávám za pravdu těm, co dnes zasvěceně, dokonce veřejně vypouštějí do světa „Holokaust přece nebyl! Koncentrační tábory? Nesmysl! Výmysl komunistů!“ Ano, přes naši obec válka jako taková nepřešla. Ale 10 km vedle se těžce bojovalo. Umírali civilisté, tam válka byla. Válka ale svou zvráceností zasahovala do lidských osudů na celé planetě. Těmto lidem, kteří se opovažují zlehčovat válku jako takovou, se všemi důsledky, bych přál jít se podívat do očí Jirkovy maminky. Přál bych mu, aby

seděl vedle mne na voze tažený koňmi starého Tondy Hrabala ve Vítčicích. Kluci seděli na voze. „Kam jedete,“ ptám se. „U Černého kříže leží dva rumunští vojáci. Jsou mrtví,“ odpoví mi kluci.

Kolem tohoto kříže šel jsem mnohokrát ve dnech slunečných, krásných, deštivých. Rozesmátý bez jakýchkoliv starostí. Bez starostí, zda až přijdu domů, bude tam někdo? Mír v duši i ve světě.

Tráva okolo kříže byla čistá, zelená. Slezli jsme z vozu. Na zemi v krásné zelené trávě leželi dva kluci, jejich tváře byly o trochu starší než ta moje.

„Kluci, co tady děláte? To jste se nemohli najít doma?“ honí se mi hlavou. Právě obědvali a jistě si něco pěkného vyprávěli. Ten jeden držel vidličku s kouskem masa (asi z konzervy) kousek od otevřené pusy. Ten druhý si chtěl nejspíš ukrojit kousek chleba. Chtělo se mi říct: „Toto je snad jen novodobá pohádka O Šípkové Růžence!“ Přes zatnuté zuby a semknuté rty mi vyšel neartikulovaný ječivý vzdech, vykotal jsem jen: „Pantáto, kde jsou ti mrtví vojáci? Kde je ta zlá žena, co je uspala?“

Nám klukům bylo teprve okolo deseti let. Ale když vzpomínám na válečná léta, uvědomuji si, jak z pohledu dnešní doby jsme byli až nepřírozeně dospělí.

Seskočili jsme z vozu a zůstali jsme stát jako přikovaní a nevěřicně hledíme na Tonda Hrabala. Doposud to byl pro nás chlap vždy veselý, chápavý. Tady stál najednou jiný člověk. Zuřivě a bezmocně švihal bičem, násadou o svoje holínky. „Kluci, sedněte si chvíli a čepice dejte do kapes. Místo zlé ženy, tady krutě řádila válka, ta mrcha jedna!“

Za údolím, kterému se říkalo „ve Zmolách“, za svažujícími se poli směrem k „lesu křenovskému“...ukryt v keřích,

seděl zbabělec, snajpr. Ale vždyť to byl voják, byl přece ve válce. Možná ani do té války nechtěl jít. Pro nás však v této chvíli byl vrah. V rukou držel pušku se zaměřovačem. Těm vojákům, mladým klukům nedal žádnou šanci. Proč nezavolal, nezapískal na prsty, nepočkal, až alespoň v klidu dojí svou menáž? Vždyť to bylo jejich poslední jídlo na tomto božím světě.

Tato válka dělala z lidí kruté hyeny. Je ale až nepřírozené, odsuzovat statisíce lidí, kteří vinou jednoho člověka se nechali vehnat do tohoto stroje na zabíjení lidí.

U dřevěného černého kříže se odehrávalo poslední rozloučení se dvěma lidskými tvory, s lidmi, kteří zemřeli daleko od svých milých. Kdo nad nimi zapláče?

Kdesi v dálce zapískala lokomotiva. To už budou čtyři hodiny, vlak je slyšet až od Měrovic, nepřírozené ticho je porušeno.

Kluci, jdeme na to. Společně jsme je opatrně naložili na vůz a jako čestná stráž sedíc na postranicích na voze, jsme jim dělali poslední společnost. Tito vojáci byli pohřbeni v jižním rohu vítčického hřbitova.

Když jsem šel navštívit hrob svých rodičů, nemodlil jsem se. Proč? Po mnoha letech byli odvezeni do své rodné vlasti, do Rumunska.

A zase jsem šel s hlavou pokorně skloněnou mezi hroby pozůstatků lidí, kteří odešli z tohoto světa tiše, třeba i v bolestech, ale mezi svými, doma, ve své rodné zemi...

Klopýtal jsem, přes slzy neviděl... za branou hřbitova jedou auta, slyším jejich trubení...

Člověče, vztyč hlavu. Hrdě. Bojovně. Vždyť jsi tím nejinteligentnějším tvorem na této planetě...

Odcházím tiše v dál. Tiše, abych je, ty za sebou tiše spící, nebudil svým bytím... A. Zlámal (pokračování příště)

DOŠLO DO REDAKCE

Jak málo stačí ke štěstí a k životu – i cesta může být cíl

V úterý 5. října 2021 jsem nevěřil vlastním očím. U sloupu elektrického osvětlení na křižovatce pod kostelem stál přivázaný osel s velkými bednami na svém hřbetu. Záhy se dostavil jeho majitel, který byl nabrat zásobu pitné vody v přilehlém Železářství a ukládal

petky do beden. To mě začalo zajímat, proč se tato nezvyklá dvojice objevila v Kojetíně. Byla to atrakce i pro ostatní, kteří si dvojici fotili nebo si rádi s nimi pořídili foto.

Dvojice došla na náměstí, kde majitel sundal oslovi těžké bedny a oslík se s chutí pustil do zelené travičky. Páníček si šel koupit něco na jídlo a oslík se stal středem pozornosti dětí. Bylo hezké je pozorovat, jak si ho chtěly aspoň pohladit. Mezitím se podařilo prostřed-

nictvím paní Popovské anglicky získat základní informace. Pan Michael (59) si pořídil ve Francii oslíka Vaillante (13) s tím, že ho bude doprovázet na dalekém putování z Německa až do Íránu, případně do Číny. V té době měli za sebou pětíměsíční pouť a 1.600 km z Německa a před sebou 8.500 km do cíle. Cestu chce zvládnout za tři roky. Jejich plán 20 km denně je jen orientační, protože hodně záleží na oslí povaze. Tvrdohlavý jako osel, to sedí. Třeba oslík se bojí kanálových žlabů i namalovaných přechodů přes cestu a musí se přemlouvat k dalšímu kroku. Je fakt, že většinou zabere mrkev, kterou zbožňuje. Dvojice chce před zimou dojít co nejvíce na jih, protože osel má prý panický strach ze sněhu.

Oba většinou noclehují v přírodě. Sem tam je někdo pustí třeba na zahradu a poskytne ubytování, večeři nebo

i sprchu. V Uhřetěch na Klášternici nocovali za mysliveckou chatou na louce, jak píše místní uživatel na FB.

O svém putování Michael podává zprávu na www.dermitdemEselgeht.de Zde je celá historie od začátku až po aktuální informaci, o tom, kolik ušli kilometrů, a kde se nacházejí. Třeba dnes, 20. října 2021, kdy píšu tento článek, jsou na Slovensku u Hlohovce.

Na otázku „Proč se vydali na tak dlouhou cestu takovým způsobem?“ najdeme odpověď v citátu od J. W. Goe-

tha, který je uvedený jako motto na webové stránce: „Opravdu si byl tam, kde jsi byl pěšky.“

Michael si plní své přání, putuje s oslím parťákem a poznává nové země. A na této expedici přejeme oběma „Gute Reise!“ *Jaroslav Bělka*

Jak se dá stihnout být dvakrát za týden na natáčení v televizi?

Každý den odpoledne od pondělí do pátku usedají k televizorům diváci, kteří mají v oblíbené pořady, kde se soutěží ve znalostech v pořadech České televize – AZ kvíz a Kde domov můj?

V pohodlí domova se to dobře hodnotí a někdy diví, jak na jednoduchou otázku člověk nezná odpověď. Zkrátka a dobře doma je to brnkačka. Ale zkusit to na opačné straně, to je jiné kafe. Tak jsem se loni „rozkéval“ a poslal přihlášku do TV Brno do AZ kvízu. Dlouho se nic nedělo, tak jsem vyplnil ještě formulář do soutěže Kde domov můj? Po delší době přišla pozvánka, abych se dostavil 16. února 2021 na konkurz do Brna. Tam jsem úspěšně absolvoval písemný test, pak zkoušku artikulace a jel jsem domů.

Doma jsem pomalu začal trénovat. Zatím co maturant dostane otázky ze čtyř předmětů, tak AZ kvíz má takové spektrum otázek, že je potřeba encyklopedické vědomosti snad ze všech oborů. Nejlépe se učí hrou, jak říkal Komenský. Na webu AZ kvízu je možné si zahrát semifinále či finále s náhodným soupeřem, kterého vám vybere počítač, nebo si sám vybíráte otázky a odpovídáte. Princip hry spojit tři strany trojúhelníku políčky se správnými odpověďmi je stejný.

V květnu se mi ozvala ČT Brno. Můžu přijet, ale musím podstoupit test na covid. Už jsem měl očkování, ale to ne-

stačilo. Tak jsme se dohodli na podzim. Konečně přišel email s pozvánkou na 7. října 2021 a pokyny, co mít na sobě za oblečení před kamerou. Nejde si obléci třeba oblečení s drobným vzorkem nebo firemními nápisy.

Hned nato cestou z fotbalu z Kovalovic dokonce v neděli 3. října 2021 odpoledne mi volala paní z ČT Praha, zda bych mohl přijet soutěžit ve čtvrtek 14. října 2021. Tak takový zájem jsem věru nečekal, ale co... aspoň se pokusím v jedné z nich uspět. A třeba Kojetínu neudělám ostudu a bude v povědomí zapsán jinak, než jak sem tam slyším.

Nastalo období intenzivních příprav – takový malý „svatý týden“. Do noci jsem trénoval na webu AZ kvízu otázky ze semifinále i finále. Opakování, matka moudrosti. Otázky známé jsem přeskakoval. Ale ty, co byly pro mě novum, jsem si zapisoval podle abecedy do sešitu. A tak přibývalo názvů, termínů, jmen, dat a sešit se plnil zápisky. Kurňa, to se nedá všechno naučit. Na druhé straně si pamatuji termíny, které se vyskytují jen ve slovnících a kvízových soutěžích.

Nastal den „D“ čtvrtek 7. října 2021 a ve 13 hodin jsem překročil práh moderní budovy ČT Brno. Na vysvětlenou, pořad AZ kvíz se předtáčí dopředu, za jeden den se natočí pět pokračování, které se pak za měsíc či dva vysílají celý týden. Ten den byla moderátorkou Eva Machourková, která pořad uvádí s kolegou Alešem Zbořilem od roku 1997. Na řadu jsem měl přijít až při natáčení páteho dílu, ten den posled-

ního. Doba čekání ubíhá rychle hovoří s ostatními soutěžícími nebo sledováním obrazovky, která monitoruje veškeré dění ve studiu. Tak vidíte, co v televizi určitě nebude např. pudrování soutěžících, opakování nepodařených záběrů. A třeba když soutěžící rychle ukončí své odpovědi, tak jim režisér nařídí, která políčka mají ještě označit, aby se „natáhli“ čas.

Pomalu se přiblížil náš čas (ještě přijela také poprvé soutěžit paní Andrea od Bruntálu). Paní Eva se šla naposledy převléknout do jiného kostýmu a my jsme se šli do maskérny "napudrovat". Pak nám zvukař nasadil na hlavu mikroporty s vysílačkou. To už jsme znali své soupeře a losovali, kdo bude první klást otázky. Modrá kulička = modrý stoleček, který začíná. Můj soupeř byl Pavel z Rájce-Jestřebí, ostřílený mator, držitel několika triček za vítězství v AZ kvízu a také dvojnásobný vítěz Kde domov můj? Už když jsem ho viděl ve studiu, tak jsem si přál mít jiného soupeře. Bohužel paní Jarmila z Brna, která s ním prošla několikrát do finále, se utkala s paní Andreou.

Samotné natáčení je zážitek. Už jen když vstoupíte do studia, které je navíceně, je to pocit, kdy se vám splní přání být u toho. Tréma byla zejména při tom, kdy se představujete, odkud přijíždíte, čím jste a jaké máte záliby. To jsem řekl jen něco, co jsem měl připravené. Na hlase byla také poznat tréma, a tak jsem zvědav, jak to bude vypadat na obrazovce. Při soutěžení tréma spadla, to už jsem se plně soustředil na otázky. I když první otázka nedopadla, pak jsem se dostal do tempa a bojoval o každé políčko i s tak výborným soupeřem jako je Pavel. Nakonec ani jeden nespojil všechny strany a časový limit ukončil naši hru. Kdo postoupil, a jak to dopadlo, se dozvíte ve vysílání v pátek 3. prosince 2021

A zbýval necelý týden na přípravu do soutěže Kde domov můj?, kterou vysílá ČT Praha. Tak jsem znovu trénoval na webu pořadu zejména otázky z krajů, kde klikáte na dotyčný kraj a za správnou odpověď máte body. Pak můžete jít ještě do deblu, kdy buď dostanete dvojnásobek, nebo ztratíte všechno. Ještě jsou tam tipy z různých koutů ČR, které jsem slyšel poprvé, a tak přišel vhod sešit, kde jsem si neznámé věci zapisoval. Ale zase všechno se nedá obsáhnout zvláště, když přibýly i otázky z Evropy.

Ve čtvrtek 14. října 2021 jsem vyrazil do Prahy vlakem. „Auta stojí, vlaky jedou,“ slogan, který trochu musím opravit. I vlaky stály. Modernizuje se úsek Ústí nad Orlicí – Choceň, kolejiště v Pardubicích a také úsek před Prahou. Tak se zpoždění navýšovalo a do Prahy na hlavní nádraží jsme dorazili s šedesáti minutami. Stačil jsem ještě „pomyslně“ pozdravit sira Nicolase Wintona, který v roce 1939 zachránil 669 židovských dětí. Právě toto souso-

ší s dítětem v náručí, s dívenkou a kufrem, které je na 1. nástupišti, dodává sílu a energii, že všechno se dá zvládnout, když je dobrá vůle. Metrem a busem

na Kavčí hory je to coby dup, ale se zpožděním to bylo na knap. Ve vrátnici už na mě čekal člen štábu. Procedury jako podepsání smlouvy, napudrování a šupem do studia. Jen pro informaci, budova ČT v Praze je fabrika na pořady širokého spektra a zaměření. Třeba vedle studia pořadu „Kde domov můj?“ se připravuje oblíbený pořad s paní Jílkovou „Máte slovo“. Ve studiu proběhla krátká instruktáž a zkouška mikrofónů, které nám dali na oblečení. Poté proběhlo zkušební první kolo – osm otázek s použitím hlasovacích tlačítek. Moji kolegové soutěžící byli důchodkyně paní Ivana z Prahy Letné a ještě mladý cca třicetiletý pan Vít z Přerova.

No a pak přišel průvodce pořadu Aleš Háma. Je to sympaťák, se smyslem pro humor a znalec naší země. Třeba jeho pořad „V karavanu po Česku“ vás seznámí s pozoruhodnými místy naší vlasti. Při představování jsem pozval diváky na kojetínské hody, do Kroměříže na zámek a do zahrad Květné, Podzámecké, do Chropyně a Tovačova a také na Svatý Hostýn. Také kvůli trémě se mně vybavila polovina toho, co jsem chtěl sdělit, zvláště koničky a záliby. Vlastní soutěž už byla pro mě více úspěšnější, i když úvodní tlačítkový rozstřel byl hodně o štěstí. V druhé části, kde jsou otázky za 5, 10 a 15 bodů se mi dařilo i díky dobré taktice a volbě otázek uspět. Třeba tady se při rozhodující poslední dvojici otázek pokazil počítač a panu Hámovi nedošla na stolek odpověď na otázku, kterou měl kolega z Přerova. Tak se čekalo asi 10 minut na reset a nahození počítače. Pak se musel kolega znovu zeptat a znovu nevěděl a pan Háma konečně přečetl odpověď. To už jsem já věděl, že postupuji do finále k mapě, kde jsou otázky z krajů. Jak to všechno dopadlo a zda jsem šel

do debla, tak to se dozvíte až v pátek 13. ledna 2022, kdy je pořad televizní mluvou nasazen do vysílání. Nyní je více fotek a videí z obou natáčení na FB Kojetínské novoty.

V Kojetíně je pár lidí, kteří už v „AZ kvízu“ byli a o někom z Kojetína, kdo by byl v „Kde domov můj?“ nevím. Kdo by si dal odvahu a šel do toho, mohu doporučit, ať to zkusí. Je to hra a nikdo není dokonalý. Zda uspějete, rozhodují nejen znalosti, ale hlavně štěstí na otázky a taky na soupeře. Důležitá je také taktika, jaká pole vybíráte nebo jaké otázky volíte. No a rychlost, když dojde na mačkání tlačítek. V každém případě je to zážitek a dobrý pocit. Říká se, že dvakrát nevstoupíš do stejné řeky, ale pokud zdraví dovolí, tak to zkusím ještě jednou. I když na „Kde domov můj?“ se čeká rok a na „AZ kvíz“ i tři.

Řídím se heslem „Kdo nedostane rozum – nezestárne“. A to je můj případ.

Jaroslav Bělka

MATEŘSKÁ ŠKOLA KOJETÍN

Říjen v naší škole

Privítali jsme další podzimní měsíc a tak jsme při vycházkách pozorovali změny v přírodě, sledovali houfování ptáků, sklizeň na zahrádkách a v polích. Podzimní příroda je krásná a bohatá na množství přírodnin, které vybízejí k tvořivé činnosti. Není proto divu, že děti s obrovským nadšením otiskovaly barevné listí, z listí tvořily housenky, kreslily šípkový keř a zdobily jej z nasbíraných šípků. Ve třídách Koťátek a Srdíček proběhlo Podzimní dýňování. Děti ve skupinkách dlabaly dýně a vyráběly si dýňová strašidýlka. Od 4. října 2021 všechny děti zahájily cvičení ve sportovní hale. Mají tak

možnost si jednou týdně zacvičit ve velkém prostoru s využitím bohatého sportovního nářadí a náčiní, které jsou jim k dispozici.

Pro nejstarší děti začala výuka anglického jazyka, která probíhá každé pondělí v odpoledním čase. Obě tyto aktivity potrvají do konce května 2022.

V říjnu jsme opět v obou mateřských školách přivítali Kašpárka s pohádkou, kterou si pro děti připravily učitelky.

S nadšením jsme také 8. října 2021 navštívili nádvoří VIC Kojetín, kde jsme měli možnost si vyzkoušet, jak se žilo za časů našich stařečků a stařenek. Mohli jsme si prohlédnout pečení chleba a buchet, praní prádla na vaše, mlácení obilí, nebo vaření povidel.

Ve druhé polovině října se děti z „Pas-telek“ seznámily s keramickou dílnou DDM Kojetín. Nejdříve si prohlédly velkou keramickou pec, seznámily se s keramickou hlinou a potom se pustily do výroby vánočního dárku pro své nejbližší.

Vzhledem ke zhoršující se epidemiologické situaci se již druhým rokem nekonala naše oblíbená Drakiáda. Tak si učitelky pouštěly s dětmi draky alespoň v rámci jednotlivých tříd. My ale doufáme, že nám to příští rok situace dovolí a my se všichni setkáme na této oblíbené akci.

vedení MŠ

Malý expert na vesmír

O tom, že na naší škole nemáme nouzi o nadané a šikovné žáky jsme se přesvědčili už mnohokrát. Někteří své talenty jen skrývají do šuplíků, ale jiní jdou štěstí naproti a své výtvary posílají do světa, aby jejich úsilí bylo náležitě oceněno. Svému štěstí chodí naproti také žák naší školy David Wiesinger ze třídy 3.B, který se svojí maminkou pravidelně posílá výtvary do soutěže organizace ESA, tedy Evropské kosmické agentury, která se skrze své stránky snaží vzdělávat děti

o všech aspektech vesmíru. Také pravidelně pořádá soutěže o nejlepší práce na různá témata. V minulosti tak děti zpracovávaly témata černých děr, nekonečnosti vesmíru nebo třeba Slunce či Měsíc. Odborná komise pak hodnotí nejen správné splnění úkolu, ale především originalitu zpracování, a přesně to se Davidkovi povedlo. David se tak díky své práci na téma „léto“ dostal v kategorii dětí do 12 let mezi devět nejlepších z celé Evropy, kde se o své umístění popral s výtvary dětí například z Řecka, Irska, Nizozemska nebo Bulharska.

Davidkovi tímto blahopřejeme a děkujeme za vzornou reprezentaci nejen naší školy, ale i České republiky.

Klára Hlobilová

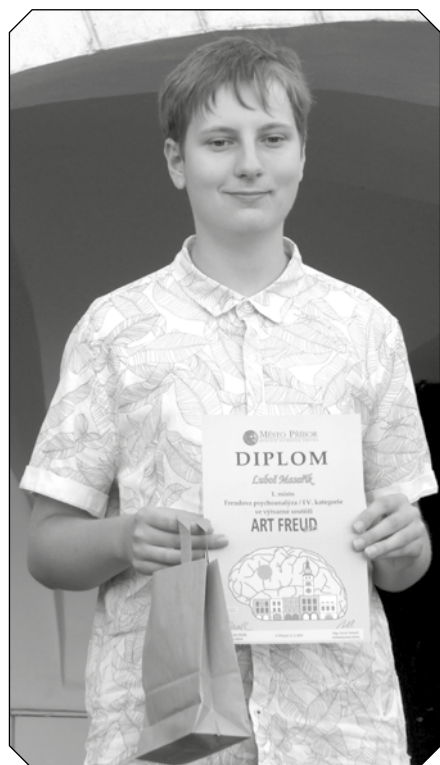

GYMNÁZIUM KOJETÍN

Obrazový dodatek

k článku v říjnovém Kojetínském zpravodaji 2021 na straně 16.

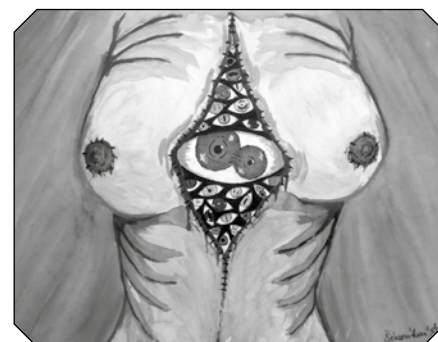
Uvedení studenti Gymnázia Kojetín učitelky Moniky Šikulové byli vyhodnoceni v soutěži "Freudova psychoanalýza" - IV. kategorie Mezinárodní výtvarné soutěže "ART FREUD" v Příboře 11. září 2021 na předních místech. Převzetí ocenění se zúčastnil Luboš Masařík.

← Luboš Masařík
(17 let) – Gymnázium Kojetín →

← Andrea Kopečná
(11 let) – Gymnázium Kojetín

↑ Alexandra Šťastníková
(16 let) – Gymnázium Kojetín

Gymnázium Kojetín

Svatopluka Čecha 683

Vás zve na

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

v sobotu 4. 12. 2021 v době od 9:00 do 12:00,
v sobotu 29. 1. 2022 v době od 9:00 do 12:00.

Během obou dnů otevřených dveří si u nás můžete:

- ✓ pohovořit s vedením školy, vyučujícími i studenty,
- ✓ zhlédnout připravený program,
- ✓ prohlédnout školu.

Gymnázium otevírá pro uchazeče z pátých a devátých tříd
přípravné kurzy k přijímacím zkouškám.

Informace a přihlášku naleznete na www.gkj.cz v sekci
INFORMACE PRO UCHAZEČE.

Program DOD může být ovlivněn aktuální epidemiologickou situací.

Kontrasty Kojetína

Kojetín je přesně takovým městem, ve kterém bych jednou ráda viděla vyrůstat své děti. Zdánlivě mu totiž opravdu nic nechybí. Není problém se odtud skvěle dopravit kamkoliv se nám zamane, spousta obchodů je buď přímo tady, nebo v blízkém okolí, město obklopuje krásná příroda a má tu zázemí spousta skvělých parků, rybníků... Dokonce ani se vzhledem obydlené části nemám problém, protože i ta působí velmi dobrým dojmem. Mé dítě by se vyvarovalo na dlouhou dobu omezujícímu dojíždění, protože by mohlo započít studium na místní základní škole a pokračovat na osmiletém gymnáziu, které stojí kousek od ní.

Tenhle téměř dokonalý obrázek má ale přece jen trhliny – některé místní obyvatele. Nebývalo tomu tak však vždycky. Moji rodiče i prarodiče, kteří tu žijí od mala, si totiž obdobnou situaci ohledně problémových spoluobčanů nepamatují. Vždy tu byli starousedlíci nebo „náplavy“, jimž nedělalo potíže se začlenit a dodržovat pravidla. Komplikace začaly v momentě, kdy se sem začalo stěhovat

čím dál více jedinců, kteří už se nějakými normami nehodlali zabývat. Přesně tím jsme dospěli do situace, která je poslední dobou už nezvladatelná. Lidé se bojí chodit po náměstí, jezdit autobusem, chodit do restaurace, poklidně

si někde sedět nebo pouštět někde své děti za světla. O tmě radši vůbec mluvit nebudu. Kojetín se dostává do všemožných internetových deníků a televizních zpráv kvůli těm romským bitkám, při nichž dochází k demolicí aut, zásahu mnoha policejních vozů a při nichž jsou surové nástroje coby zhmotněná agrese rozesety po celém komplexu náměstí. Tímhle jsme už, prosím pěkně, proslulí – někdy nás dokonce označují za romskou osadu. A tohle já vidím jako zásadní problém Kojetína, který nám solidně přerostl přes hlavu. Jak ho ale řešit?

V téhle fázi, do které jsme to celé nechali zajít, se nám sice už nenabízí žádná jednoduchá cesta, ale nemyslím si, že je důvod to vzdát. Nesmíme si sem zkrátka stěhovat obyvatele,

kterí jsou nepřizpůsobiví a jsou schopni jen na někom parazitovat. Pomůžeme tomu podle mě tak, že zabráníme jak vedení města, tak fyzickým osobám v tom, aby jimi koupené objekty pronajímali za velké peníze takovýmto obyvatelům. Někdy přemýšlím nad tím, jestli si oni sami uvědomují, jak draze nás všechny přichází jejich pár korun v kapse navíc... Vždyť přece i většina z nich má svou rodinu, již ohrožují. Bylo by zajímavé se pít po charakteru takovýchto lidí... Každopádně se ptám, proč – když šly řešit problémy s Romy jinde – se nedají řešit i v Kojetíně? Obzvláště poté, co je nám už dlouhou dobu slibováno městskou radou v čele se starostou navrácení klidu a bezpečí. Starosta to dokonce zvolil jako argument, pro

který bychom se u voleb měli rozhodnout zrovna pro něj. Takže sliby máme, ale kdy přijde čas i na činy?

Já nestojím o pohádku, kterou tady vedení města hraje. To, že budeme předstírat, že nesnáze neexistují, znamená, že vážně zmizí. Nepotřebuji tu rekreační rybníčky, do kterých se nasází desítky milionů. Ty finance by se daly investovat rozumněji. Mohli bychom například zaplatit nějaké bezpečnostní agentuře, která by v Kojetíně zajistila větší pořádek, když síly městské policie jsou omezené... Problém totiž narostl do takových rozměrů, že se nedá zakrýt sebevětší maskou a kouzelnickými triky. A hrát přetvářku o tom, jak je to tu celé skvělé? To by nezvládl ani oscarový herec. Pro mě a myslím, že i pro spoustu dalších, je totiž primární to, aby se tu dalo poklidně a bezpečně žít. Hlouposti s milionovými rybníčky bych posunula na dobu neurčitou. Ty nám totiž bezpečný život nezajistí. Ale teď bych se ráda vrátila ke světly stránkám našeho města. Například k tomu, že Kojetín pořádá spoustu skvělých akcí. Tou nejbližší a podle mě nejmagičtější je každoroční rozsvěcení vánočního stromčku. Miluji na něm zejména tu atmosféru, ale také to, že je pro mě jakýmsi úvodem či branou do celého adventního období a do pomalu se blížících vánočních svátků.

Rozsvěcení se tradičně koná v pátek před první adventní nedělí. Po

Masarykově náměstí se již od brzkých ranních hodin rozprostírá adventní jarmark, kde se prodávají všemožné vánoční pochoutky a vzduchem se line vůně punče a cukroví. V chladném, skoro prosincovém počasí se trocha horkého punče nebo čaje hodí. Kromě vlastního potěšení a uspokojení však můžete pomoci i dobré věci. V informačním centru totiž po celou dobu probíhá prodej vánočních hvězd a výtěžek z prodeje pak dále putuje neziskové organizaci Šance, která pomáhá hematologicky, onkologicky a chronicky nemocným dětem.

Hlavní program pak začíná okolo páté hodiny odpoledne. Lidé se sejdou se svými nejbližšími, aby příjemně strávili společné chvíle, protože jestli je něco, co neodmyslitelně patří k Vánocům, tak je to trávení času s rodinou. K ještě pohodovější atmosféře pak napomáhá vystoupení žáků místní základní umělecké školy, kteří si každoročně připraví repertoár plný známých i těch méně známých koled. A což teprve divadelní představení! I to je pravidelnou – a opět velmi příjemnou – součástí podvečera. Pro mě tímto oficiálně začíná období, jež pak už nejsem schopná vyhnat z hlavy až do konce roku.

Tento program plný koled, pohádek a horkého punče vrcholí okolo sedmé hodiny večer. Potemnělé náměstí je téměř zaplněno a s napětím očekává zlatý hřeb večera – rozsvěcení vánočního stromčku. Celá situace je ještě kouzelnější ve chvíli, kdy se celé rozsvěcení začne nahlas a hromadně odpočítávat a všichni vědí, že od té krásy je děl již jen vteřiny: ...tři, dva, jedna! V ten okamžik se stromček rozsvítí a spustí se ohňostroje. Člověk má najednou pocit, že svět se na chvíli zastavil. Jen tak tam stojí, kochá se tou nádherou a ví, že lidé, na kterých mu záleží, má po svém boku, a že se jeho oblíbená část roku blíží. Po skončení ohňostroje se dav lidí pomalu rozchází do svých teplých domovů. Tato akce je sice už u konce, ale každý si v sobě při odchodu odnáší zážitek, ze kterého se postupem času stane hřejivá vzpomínka na tento den.

K. Novotná a M. Kocmanová, sexta GKJ

Stanovisko starosty města

Vážený spoluobčané, redakční rada Kojetínského zpravodaje mi v souladu se Zásadami pro vydávání Kojetínského zpravodaje (dále KZ) na-

bídla, zda chci využít svého práva napsat stanovisko k článku, ve které mne autor podrobil kritice. Článek 20. Zásad pro vydávání KZ si dovoluji ocitovat: 20. *V případě, že se bude jednat o článek kritický, směřovaný na konkrétní osobu, bude s obsahem příspěvku seznámen kritizovaný občan, a to do tří dnů po ověření autora. Kritizovaný občan má právo do dne*

řádné uzávěrky zaslat své stanovisko (odpověď), které bude uveřejněno ve stejném čísle KZ.

Není to tedy výsada starosty, právo vyjádřit se ke kritickému článku má každý občan stejně.

Já bych za normálních okolností od reakce upustil (stejně jako to striktně dodržuji na sociálních sítích), na kritiku musí být komunální politik připravený a kritika konstruktivní je ve výsledku velmi užitečná. Jenže musí být založena na pravdivých informacích, a v tomto případě opravdu není.

Dovolím si tedy jednotlivě objasnit a uvést na pravou míru zejména úryvky, které se týkají osoby starosty, městské rady, případně zastupitelstva.

„Pomůžeme tomu podle mě tak, že zabráníme jak vedení města, tak fyzickým osobám v tom, aby jimi koupené objekty pronajímali za velké peníze takovýmto obyvatelům.“

Vy chcete zabránit vedení města, aby

do Kojetína nestěhovalo problémové občany a netržilo velké peníze? A to se na jaké adrese děje? Velká škoda, že nejste konkrétní. Nebudu vás trápit... Takovou nemovitost, kde kvete obchod s chudobou, město opravdu nevlastní. Současné vedení města s tímto, velmi mírně řečeno, nešvarem, plynoucím z katastrofální strategie České republiky – začleňování tzv. nepřizpůsobivých do společnosti, bojuje tak intenzivně, jako nikdy v minulosti. Pokud byste mě před uveřejněním takového dezinformací nejprve navštívily, dozvěděly byste se, že město Kojetín v posledních letech vykoupilo jedenáct nemovitostí, které byly jednoznačně předurčeny pro obchod s chudobou. Tyto domy jsme zdemolovali, případně jejich demolici legislativně připravujeme. Na vzniklých parcelách budou stát domy nové, případně veřejná zeleň apod. Tedy taková je pravda... Zabránit chcete fyzickým osobám, aby někomu

svůj dům pronajímali a někomu ne? A jakou technikou se to v demokratické společnosti, kde je soukromé vlastnictví nedotknutelná veličina, dělá? Ujišťuji vás, že s konkrétními pronajímateli vedu permanentní dialog, který z mé strany vyžaduje obrovskou míru sebeovládání. Výsledky mám ne nulové, ale nevalné, a budu je mít dál, dokud stát bude takovému pseudopodnikateli (nepřímo přes nepřizpůsobivé) krmit naprosto nestydatými částkami. Ujišťuji vás, že o podobných krocích, které ve prospěch Kojetína dělám, žádné z předchozích vedení města ani neuvažovalo.

„Každopádně se ptám, proč – když šly řešit problémy s Romy jinde – se nedají řešit i v Kojetíně?“

„Já nestojím o pohádku, kterou tady vedení města hraje.“

Jinde šly řešit problémy s Romy a v Kojetíně nejdou? Můžu vědět, co si představujete pod vše a nic říkajícím výrazem „řešit“? Čeho podle vás dosáhl v této otázce Přerov, Prostějov, Lipník, mnoho měst na Kladensku, Ostravsku, Ústecku, Chomutovsku, Mostecku? Vězte, děvčata, že s představiteli mnoha podobně stížených měst pravidelně komunikuji a jsou zcela bezradní, do jednoho. Nikdo nezná cestu, dokud se stát a Evropská unie nezačnou chovat jinak. A buďte si rovněž jista, že starosta Kojetína se díky svým nekompromisním postojům, a v této oblasti velmi razantním krokům, těší velkému respektu svých kolegů. Představitelé města nehrají pohádku, oni v rámci svých možností a zejména v rámci zákonných norem pracují ve prospěch všech občanů, kteří za to stojí, a rovněž kteří o to stojí, velmi usilovně. Mohu si dovolit toto prohlásit takto sebevědomým tónem, protože v mém případě se jedná o sto-

procentní pravdu. S prostředky, které volíme, může každý občan vyjádřit v komunálních volbách souhlas, anebo dát hlas někomu jinému. Třeba tomu, kdo podle jeho názoru „vyřeší“ problémy s Romy, o kterých píšete. Přijďte se podívat za námi na radnici, ukážeme vám kancelář plnou agendy o přestupcích, kterou se ze zákona musíme zabývat. Myslíte si, že někoho z nás baví bojovat s větrnými mlýny? Desítky řízení ročně, ze kterých fakticky nevyplyne vůbec nic. Stejnou zkušenost má státní policie. Zprostředkuji vám setkání s velitelem oddělení v Kojetíně, on vám vysvětlí, s čím se potýkají ve vztahu ke státnímu zastupitelství a soudům.

„Nepotřebuji tu rekreační rybníčky, do kterých se nasází desítky milionů. Ty finance by se daly investovat rozumněji. Mohli bychom například zaplatit nějaké bezpečnostní agenturu, která by v Kojetíně zajistila větší pořádek“

Milé dámy, tyto peníze by se nedaly investovat tak zvaně rozumněji. Nedaly by se totiž investovat do ničeho jiného než do projektu Biocentra. Vedle příspěvků do zpravodaje vám velmi doporučím si kojetínský obězník občas i přečíst. Dozvíte se příkladně, že město tento projekt nestojí vůbec nic, protože je stoprocentně financovaný Státním fondem životního prostředí. Dotace je, jako i každá jiná, pevně vázaná ke zcela konkrétnímu účelu. Bezpečnostní agentura pravíte? Ta by podle vás v Kojetíně dělala co? Ročním nákladem několika milionů korun bychom si tu udržovali skupinu lidí, která by ze zákona měla ještě menší pravomoci, než městská policie. V podstatě téměř nulové. Zeptejte se prodavaček z Alberta, jak fungují pracovníci bezpečnostní agentury a jak

fakticky se na základě jejich působení v prodejně podařil snížit počet krádeží. Vůbec ne! Nebo máte na mysli pistolníky jako ve filmech z divokého západu? Ještě jednou opakuji, bez opory v legislativě je místní samospráva naprosto bezbranná.

„Pro mě a myslím, že i pro spoustu dalších, je totiž primární to, aby se tu dalo poklidně a bezpečně žít. Hlouposti s milionovými rybníčky bych posunula na dobu neurčitou.“

I pro mě je velmi důležité, aby se v Kojetíně dalo poklidně a bezpečně žít. Opravdu se za mnou zastavte, a já vám velmi podrobně popíšu, jaké prostředky město volí, mnohé z nich jsou nepublikovatelné. Nevadí mi vaše iniciativa, naopak, je znát, že vám Kojetín není lhostejný, a to je příjemné. Ani vaše naivita, ze které pramení mnohé návrhy, souvisí s vaším věkem. Ze slohu máte ode mě za jedna!

Velmi mě ale znepokojuje šíření nepravd a agresivní styl, který jste zvolily. Je vaše svaté právo nesouhlasit s vybudováním Biocentra s naučnou stezkou. Ale hloupost? Neurážíte tím jenom autory nápadu, celé zastupitelstvo, které jednomyslně investici schválilo, desítky lidí, kteří se na realizaci podílí, v oboru vzdělané pracovníky Agentury pro ochranu přírody a krajiny v Olomouci, kteří jsou z našeho počínání naprosto nadšení, ale stejně tak každého spoluobčana, který se na procházku v nově zbudované lokalitě těší. Respektujte všechny zmíněné, prosím, a až jednou budete mít vlastní děti, buďte korektní, a vysvětlejte jim, že na procházku do Biocentra by s dědečkem nebo kamarády chodit neměly, protože je to celé strašná hloupost...

Tedy tolik moje stanovisko.

Leoš Ptáček, starosta města

ZUŠ KOJETÍN ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA KOJETÍN

ZUŠ zaznamenala rekordní zájem o studium

ZUŠ Kojetín vstoupila do letošního

školního roku s historicky nejvyšším počtem žáků, což je, po nelehkém průběhu loňského roku, způsobený pandemií covid-19, skvělá zpráva. Zájem

nových uchazečů jsme zaznamenali napříč všemi studijními zaměřeními. Děkujeme všem za projevený zájem, sympatie a důvěru v naši školu.

Po zdárném započetí nového školního roku, jsme začali s žáky připravovat nová vystoupení. První akcí za účasti ZUŠ Kojetín bylo vystoupení žáků a učitelů dechového oddělení na Senior Sympoziu, které se uskutečnilo 4. října 2021 v Kulturním domě v Kojetíně. Od druhé poloviny měsíce října byly naplánované další podzimní akce – 19. října 2021 Podzimní vyhrávání, 21. října 2021 Slavnostní zahájení výstavy „The Museum of the Kroměříž“ a 10. listopadu 2021 První listopadová besídka. Vzhledem k nejisté situaci ohledně vývoje hygienické situace spojené s covid-19 se může stát, že budeme nuceni některé akce korigovat, případně přesunout do náhradních termínů.

Příprava vánočních akcí přesto probíhá i nadále. Jaká bude forma a způsob předvánočních vystoupení opět rozhodne daná situace a vládní opatření. Všichni věříme, že i přes občasné přerušování prezenční výuky z karanténních

důvodů, budeme moci s dětmi pracovat a potkávat se přímo ve škole. O všech aktivitách budete včas informováni prostřednictvím webových a FB stránek, Kojetínského zpravodaje a na informačních vývěskách školy.

Vaše ZUŠka

ŠKOLNÍ JÍDELNA KOJETÍN

Nabídka obědů i rozvozu stravy

V rámci zvyšování kvality našich služeb sestavujeme jídelníčky tak, aby byly vizitkou naší činnosti. Jsou ukázkou stravy pestré a vyvážené. Jídla vybíráme s ohledem na cílové skupiny strávníků ve všech věkových kategoriích. Jídla jsou zajímavá a často spojená s lidovými gastronomickými tradicemi či jinými akcemi. **Vaříme převážně z čerstvých surovin a do jídelníčku celoročně pravidelně zařazujeme čerstvé ovoce a zeleninu, také moučníky, které**

si sami pečeme.

Díky šetrnému způsobu přípravy a vyváženému poměru všech důležitých živin můžete mít jistotu, že naše jídlo odpovídá zásadám zdravého stravování.

Oběd si můžete zkonsumovat u nás v jídelně v přízemí, která je určena jen pro cizí strávníky a můžete tak posedět v příjemném prostředí, nebo vám ho dovezeme domů.

Nabídka obědů bez přidání lepku

Pro širokou veřejnost nabízíme obědy bez přidání lepku. Jídelníček i receptury jsou tvořeny pod odborným dohledem nutriční terapeutky.

Nově rozvoz jídel až do domu.

Nabízíme možnost rozvozu jídel až do domu. Cena za rozvoz je 15,- Kč za oběd v rámci Kojetína. Pokud budete odebírat více obědů na jednu adresu, je cena poloviční, případně dle individuální kalkulace. Můžeme zajistit dovoz obědů pro firmy, podniky atd. Pokud budete chtít rozvoz mimo Kojetín, cena za dovoz se řídí počtem ujetých km.

Zajištění stravy na rodinné a firemní oslavy

Nabízíme i cateringové služby. Jedná se o zajištění občerstvení na rodinné oslavy, podnikové akce, společenské a jiné akce. Máme již bohaté zkušenosti s přípravou rautů jak pro menší počet osob, tak pro větší společnost, s velmi kladnými ohlasy. Občerstvení pro vás připravíme buď v našich slavnostně vyzdobených prostorách, nebo vám je dovezeme domů.

Cena oběda pro cizí strávníky je 80,- Kč včetně salátů, ovoce, moučníků dle jídelníčku.

Oběd bez přidání lepku bude činit 89,- Kč, neboť suroviny na jejich přípravu jsou dražší.

Bližší informace: reditelka@sj.kojetin.cz, tel.: 581 701 059

nebo stravenky@sj.kojetin.cz, 581 762 542

www.sj.kojetin.cz

ddm
dům dětí a mládeže
KOJETÍN

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE KOJETÍN

Teambuilding pro instruktory a dobrovolné pracovníky

Ve dnech od 16. do 19. září 2021 se v Koutech nad Desnou konala pobytová akce pro dvacet instruktorů DDM Kojetín. Cílem pobytu bylo zvyšování odborné přípravy a vzdělávání dobrovolných pracovníků a instruktorů s dětmi a mládeží. Podpora výchovy dětí a mládeže v týmové spolupráci, podpora ke vzájemné participaci, vzájemné toleranci. Účastníci si na vlastní kůži vyzkoušeli spoustu týmových aktivit a netradičních her. Akce byla finančně podpořena dotací Olomouckého kraje.

-ddm-

Nováčci u vody

První schůzky rybářského kroužku jsme prožili v přírodě, obhlídkou revíru. Schůzka dne 1. října 2021 byla již akčnější. Setkali jsme se na Jordáně a dařilo se chytat i nějaké kapříky.

Z. Prokeš, T. Margecín

Výprava „Rybářských mazáků“

Se zkušenějšími rybáři jsme si v sobotu 2. října 2021 zajeli zachytat na řeku Bečvu do Přerova. I přes velmi silný vítr, který téměř znemožňoval přesné nahazování a mizivou aktivitu ryb se nám podařilo nějaké ryby natchytat.

S. Ruman

Všechny pravidelné aktivity mladých rybářů jsou finančně podpořeny MŠMT ČR.

Ulov si svou první rybkou

V sobotu 11. září 2021 jsme se setkali s dětmi i rodiči, s těmi, kdo si chtěl vyzkoušet ulovit svou první rybkou. Sešlo se kolem patnácti dětí. Jak se loví rybka, vysvětloval dětem Slávek Ruman, Tomáš Bělka a Tomáš Margecín.

Cyprinus Carpio

Ve spolupráci s ČRS MO Tovačov byly v sobotu 25. září 2021 uspořádány již tradiční rybářské závody pro děti do patnácti let v Tovačově na Hradeckém rybníce. Přihlásilo se 27 dětí, které byly rozděleny do dvou kategorií. Mladší do 11 let a do starší od 12 do 15 let. Lovilo se na plavanou, položenou a na feeder. Za každý centimetr délky byl započítán jeden bod. Po losování se děti rozešly na svá místa a o půl deváté se začalo lovit. Aktivita ryb byla podstatně větší než v loňském roce.

Pro porovnání: v roce 2020 se ulovilo 75 ryb, v letošním roce 182 ryb.

Velké poděkování patří našim příznivcům a sponzorům. Jsou to ČRS MO Tovačov, Rybářství Tovačov, Fishing tackle, RCO Olomouc, Sarfix Přerov a Timár mix CZ, pan Navrátil z Přerova, kteří věnovali hodnotné ceny a každý závodník tak mohl být odměněn.

Výsledková listina Mladší kategorie - do 11 let

			počet ryb	celkem cm	nejv. ryba-cm
1. místo	Dočkal Dominik	Přerov	18	637	56
2. místo	Kašpar Vojta	Křenovice	13	507	53
3. místo	Sulanský Karel	Přerov	11	500	60
4. místo	Hřeblo Aleš	Kojetín	13	466	60
5. místo	Doleželová Tereza	Tovačov	9	441	59
6. místo	Zbořil Radim	Tovačov	7	337	54

Starší kategorie - 12 - 15 let

			počet ryb	celkem cm	nejv. ryba-cm
1. místo	Dočkal Michal	H. Moštěnice	15	492	61
2. místo	Juračka Adam	Kojetín	7	343	61
3. místo	Fryč Zdeněk	Přerov	5	198	52
4. místo	Zapletalík Jan	Stará Ves	4	190	57
5. místo	Mojžíš Martin	Tovačov	4	178	58
6. místo	Farkasová Veronika	Stříbrnice	5	170	55

Největší ryba

Číhal Jakub	61 cm kapr
Dočkal Michal	61 cm kapr
Juračka Adam	61 cm kapr
Stoklásek Mikuláš	61 cm kapr

AKCE DDM KOJETÍN V LISTOPADU

11. 11. 2021

SVĚTÝLKA PRO KŘEMÍLKA VÝUKOVÉ PROGRAMY „PRÁCE S KERAMICKOU HLÍNOU“

24. 11. 2021 - 1. adventní dílna
1. 12. 2021 - 2. adventní dílna
8. 12. 2021 - 3. adventní dílna
15. 12. 2021 - 4. adventní dílna

Bližší informace o všech připravovaných akcích najdete na www.ddm.kojetin.cz a facebookových stránkách DDM Kojetín.

knihovna
měks
kojetín

MĚSTSKÁ KNIHOVNA MĚKS KOJETÍN

PŘIPRAVUJEME NA LISTOPAD 2021

HALLOWEEN V KNIHOVNĚ

Strašidelný program (čtení, luštění, tvoření)
Oddělní pro děti a mládež
a Klub malých čtenářů z Polkovic.

LEKCE INFORMAČNÍ VÝCHOVY

budou plánovány dle aktuální epidemiologické situace.

DENÍČEK MODERNÍHO FOTRA

Cyklický pořad Literární hodinka
(literární beseda pořádaná pravidelně pro seniory našeho města – klienty CSS a Domu sv. Josefa Kojetín).

Inspiraci jsme našli v knihách Dominika Landsmana, kterých už je celá řada

(Deníček moderního fotra aneb Proč by muži neměli mít děti, Deníček moderního fotra 2 aneb Pánbůh mi to oplatil na dětech... a další).

O nejznámějším tátovi na mateřské, který baví národ historkami o svém synovi Čeňkovi.

úterý 9. 11. 2021 v 10.00 hodin

Dům sv. Josefa Kojetín

středa 10. 11. 2021 ve 14.00 hodin

Centrum sociálních služeb Kojetín, J. Peštuky

Říjen v knihovně

Týden knihoven 2021

V letošním roce se týden knihoven uskutečnil ve dnech od 4. do 10. října 2021 na téma „Udržitelnost“.

Co jsme všechno nabízeli: bezplatnou registraci do konce roku 2021(!),

Více se dozvíte na webových stránkách MěKS Kojetín: www.mekskojetin.cz/mestska-knihovna facebooku a rajče.net – Městská knihovna MěKS Kojetín

čtenářskou amnestii, dny otevřených dveří, slavnostní vyhodnocení „Velké čtenářské soutěže“ s předáním cen a vyhodnocení nejlepších čtenářů.

Exkurze žáků 9. tříd ZŠ a Gymnázia Kojetín

do dospělého oddělení, základní informace o činnosti, orientace ve fondu, seznámení s Knihovním řádem, možnost registrace.

Vítejte v knihovně!

Informační minimum s možností registrace pro děti ze školní družiny ZŠ.

Podzimní čtení pro Klub mladých čtenářů z Polkovic

Sdílené čtení (D. Krolupperová: Zuzanka a jezeček), rukodělná dílnička (výroba zápichu do květináče s ježkem).

Nechybím ti?

Výstavka kuriózních předmětů, co naši čtenáři zapomněli v půjčených knihách...

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO KOJETÍN

Brána do starých časů na Hané

Letošní polovina října nabízela krásné slunečné počasí, jako dozvuk letních dnů. V pátek 8. a v sobotu 9. října 2021 se nám podařilo realizovat úspěšnou a hojně navštěvovanou akci s názvem Brána do starých časů na Hané. V minulém roce se tato akce konala, ale bohužel v okleštěném provedení, které bylo zapříčiněno vládními nařízeními naší vrchností. Letos nám bylo milostivě dovoleno předvést každodenní činnosti našich předků v plné parádě a bez omezení. V pátek akci navštívily především děti školou a školkou povinné a k našemu potěšení přispěl i fakt, že mnohé z nich přišly znovu i mimo školní docházku v odpoledních hodinách a další den. Zaniklé tradiční postupy jako mlácení obilí, čištění obilí fukarem od plev a nečistot si mohli přichodzí vyzkoušet hned u vchodu na nádvoří VIC. Samozřejmě, že nesmělo chybět ani obligátní vaření trnek ve speciálním kotli s trdlem, kterým se muselo trdlovat bez ustání více jak osm hodin, aby se povídla nepřipálila. Nejen děti vzaly za vděk „lézačků“, kterou lízaly z hygienicky varem ošetřené vafečky. O tom, že praní prádla v minulosti byla náročná činnost se mohly pradlenky přesvědčit u necek s valchou nebo u poloautomatické pračky na ruční pohon. Na ruční po-

hon fungoval ostatně i loupač kukuřice, u nás na Hané taktéž turkyně, který pod rukami dětí naloupal skoro dvacet kilogramů zlatavých zrnků. Hladoví jedinci si mohli stlouct máslo v máselnici, anebo si vyrobit jabluše z mouky a strouhaných jablek. Komu by to snad nestačilo, měl navíc k dispozici ovarovou polévku s kroupami, ovary, domácí chleba, buchtu a dobré pití, které zaručuje dlouhé žití, jak pravil nápis na jedné z vyšívavých kuchařek, které dokreslovaly celou atmosféru této akce. Pokud se někomu udělalo z těchto dobrot těžko, mohl navštívit bylinkovou zahrádku, kde dostal patřičné informace ke každé léčivé rostlince. Ve vnitřních prostorách si mohli manuálně zruční vyzkoušet drátkování nebo předení na vřetýnku. Milým dotvořením celého koloritu byl zvířecí dvorek, kde mimo husí, kachen, slepic, perliček, králíků a křepelek mohli návštěvníci vidět selátko „Lidušku“ (dnes již pomalu zaniklého původního českého plemene přeštického černostrakatého prasete). Inovativním zpestřením byl stánek se zeleninou Muškátová dýně, který byl návštěvníky hojně navštěvován. Celé dva dny nám přálo počasí a bránou do starých časů prošlo přes tisíc návštěvníků všech věkových kategorií, mladší ročníky se něco přiučily a ty starší si rády zavzpomínaly na své dětství, kdy byly tyto činnosti na vesnici běžné.

-miza-

Paměť národa

V úterý 5. října 2021 proběhl na sále Vzdělávacího a informačního centra Večer s pamětí národa. Tvůrci celého projektu přijeli do Kojetína s projekcí dokumentárního filmu Adama Drdy Samoty, který se věnoval poválečnému vyúčtování především s německou komunitou. Dokument byl složen z vyprávění pamětníků, kteří hrůzy poválečného běsnění zažili na vlastní kůži a z vyprávění Františka Hýbla, který se zajímá o masakr Karpatských Němců u Přerova. Prvním pamětníkem byl Ignác Žerníček, kterého zastihl rok 1945 v jinošském věku v osadě Štolnava. Tam se setkal se svévolí ruských vojáků, rabováním, znásilňováním, nejsilnějším hrůzným zážitkem bylo pro Ignáce Žerníčka objevení čtyř brutálně zavražděných členů rodiny Krscheových. Posléze byl svědkem odsunu německé entity, ve které měl spoustu známých a přátel. Nakonec se stal jedním z posledních členů osady, jejíž název se změnil v roce 1949 na Prameny, z té odešel natrvalo v roce 1954. Jedenáct let poté byla srovnána se zemí vojáky šumperské posádky. Další pamětníci byla Erika Bednářová

z osady Pekařov, jejíž matka pomáhalo za války, mimo jiné i ruským zajatcům. Již za války byla zatčena gestapem a mučena, děti, včetně mladé Eriky, jí byly odebrány. Po válce byla celá rodina v rámci kolektivní viny perzekuována, protože patřili k německé menšině. Mladá Erika byla poslána do internačního tábora v Olomouci-Hodolanech, kde v otřesných podmínkách prožila tři měsíce. Později byla vysídlena s matkou na Uničovsko, kde pracovaly za ubytování a stravu. Poslední dechberoucí příběh přiblížil veřejnosti František Hýbl, který se zabývá masakrem Karpatských Němců na Švédských šancích nedaleko Přerova. Dne 18. června 1945 zastavil na přerovském nádraží vagón se slovenskými vojáky, kteří se vraceli ze slavnostní přehlídky v Praze zpět na Slovensko. Na vedlejší koleji, o pár minut později, zastavil transport, který odvážel Karpatské Němce z Čech zpět na Slovensko, odkud prchali před Rudou armádou. Velitel slovenských vojáků Karol Pazúr nechal vagóny otevřít a Němce odvést na nedaleké Švédské šance, kde lověšičtí občané museli vykopat masový hrob, do něhož byli potom hozeni popravení Karpatští Němci.

Poprava mužů, starců, žen a dětí se prováděla obzvlášť brutálním, nelidským způsobem, kdy děti byly stříleny v náručí matek, anebo přihlížely, jak vojáci jejich matky vraždí. Po zhlédnutí mrazivého dokumentu následovala chvíle ticha a následně debata o tom, co všechno je schopen člověk napáchat člověku. Projekt Paměť národa, je velmi záslužná činnost, která seznamuje jak studenty, tak i širokou veřejnost s příběhy konkrétních lidí, kteří prožili druhou světovou válku, její konec, či komunistický režim, a ukazuje naši historii z mnoha úhlů a pohledů, s nadějí, že hrůzy nelidskosti se snad již nikdy v naší historii nebudou opakovat.

-miza-

Divadlo zatím žije!

Ve čtvrtek 30. září 2021 zazářili v Sokolovně Jan Raclavský s Janou Štěpánovou ve hře Milá matka. Korepondenční komedie v režii Ladislava „Láry“ Koláře o komplikovaném vztahu syna s matkou diváky pobavila a zároveň vedla i k zamyšlení o hledání sama sebe a svého místa v rodině i společnosti. Excelentní výkony obou členů Divadelního spolku Kroměříž potvrdily, že kvalitní divadlo se dá hrát i ve dvou.

Ve čtvrtek 14. října 2021 zahrála na prknech Sokolovny Kojetín domácí Hanácká scéna s divadelní inscenací Bordel na ministerstvu. Po dlouhé divadelní odluce se diváci mohli bavit

výbornou francouzskou komedií autorů J. Franca a G. Melánie. Inscenace plná zvratů a situačního humoru pobavila diváky na výbornou a bezesporu ji navštívili i ti, kteří ji viděli při příležitosti premiéry. Vyvážené herecké výkony a role psané přímo na tělo aktérům dokázali diváky bavit téměř dvě hodiny.

Dalším divadelním počinem byla hra divadelního souboru Stodola z Jiřkovice, který nám přijel zahrát hudební komedii Jedno jaro v Paříži aneb Krvavá Henrieta. Příběh podle skutečné události z jara roku 1914, kdy Evropa tančila valčík a ještě netušila, jak hrůzné pro ni budou následující léta, pobavil diváky nejen duchaplným textem klasika moderního divadla Oldřicha Daňky, ale především hereckými a pěveckými výkony všech protagonistů. Tato zno-

vuoživená revuální soudnička z konce 80. let 20. století, opět bavila diváky i po více jak třiceti letech.

Doufejme, že situace i diváci nám zachovají přízeň a všichni se sejdeme 18. listopadu 2021 v Sokolovně Kojetín, kde budou mít diváci možnost zhlédnout příběh lehké holky s dobrým srdcem, Tonky Šibenice, v podání Divadelního souboru z Hostovic.

-miza-

měks kojetín

VÝSTAVA VÝTVARNÉ TVORBY

Signal 64

OPĚT SPOLEČNĚ

Galerie VIC, Masarykovo nám. 8, Kojetín
Vernisáž: pátek 24. září 2021 v 17⁰⁰ hod.
výstava potrvá do 12. listopadu 2021

Otevřeno: pondělí - pátek: 9⁰⁰ - 11:30 a 12:30 - 17⁰⁰ hod.
sobota a neděle po domluvě na tel.: 581 202 202 nebo 774 001 403

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU V KOJETÍNĚ

PÁTEK 26. LISTOPADU 2021

Masarykovo náměstí Kojetín
od 13.00 hodin

ADVENTNÍ JARMARK

Galerie VIC Kojetín
od 16.00 hodin

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ VÝSTAVY BETLÉMY

- živý betlém (Mimoni Kojetín)
- prodej vánočních hvězd na podporu onkologicky nemocných dětí (ŠANCE Olomouc o.p.s.)

Masarykovo náměstí Kojetín
od 17.00 hodin

SLAVNOSTNÍ ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

- koncert ZUŠ Kojetín
- Divadlo Koráb pohádka Betlém aneb Putování za hvězdou
- prodej vánočních hvězd na podporu onkologicky nemocných dětí (ŠANCE Olomouc o.p.s.)
- slavnostní rozsvícení stromečku starostou města
- jarmark, punč...
- ohňostroje...

www.meks-kojetin.cz

ADVENTNÍ VÝSTAVA
NA PAMÁTKU ZAKLADATELKY MARIE KALOVSKÉ

BETLÉMY

Gloria in excelsis Deo

Vernisáž výstavy:
PÁTEK 26. LISTOPADU 2021 OD 16 HODIN

* ŽIVÝ BETLÉM - MIMONI KOJETÍN *
* PRODEJ VÁNOČNÍCH HVĚZD NA PODPORU ONKOLOGICKY NEMOCNÝCH DĚTÍ - ŠANCE OLOMOUC o.p.s. *

**Výstava v galerii VIC Kojetín
otevřena od 26. listopadu do 19. prosince 2021**

Vzdělávací a informační centrum Kojetín
Masarykovo náměstí 8, Kojetín

Otevřeno Po - Pá: 9 - 11.30 a 12.30 - 17 hodin
So a Ne: 10 - 12.00 a 12.30 - 16 hodin
Telefon: 581 202 202, 774 001 403

měks kojetín
galerie vic kojetín

Stálé celoroční expozice

ZTRACENÁ TVÁŘ HANÉ

(Ze života na Hané)

Expozice muzea VIC Kojetín, Masarykovo náměstí 8

VÝZVA OBČANŮM

Vyzýváme a prosíme všechny občany, kteří vlastní jakékoliv betlémy (i domácí výroby), aby je zapůjčili na adventní výstavu

BETLÉMY

Betlémy můžete přinést a předat na informace
Vzdělávacího a informačního centra,
Masarykovo náměstí 8, Kojetín,
do 24. listopadu 2021
v době od 9 do 11.30 a od 12.30 do 17 hodin.

Děkujeme všem za podporu této krásné adventní tradice!
MěKS Kojetín

STARÁ DOBRÁ RUČNÍ PRÁCE

ROCKOVÁ
PIVNICE
KRISTÝNKA

**PÁTEK
19.11.
20:00**

**KAPACITA
OMEZENÁ**

**LÍSTKY
V PŘEDPRODEJI
NA KRISTÝNCE NEBO NA 737 257 207**

DIVADELNÍ SOUBOR HOSTIVICE

TONKA ŠIBENICE

aneb pravdivý příběh lehké holky s dobrým srdcem

Dle předlohy hry M. Macourka a povídky E. E. Kisché
Úprava a režie: Jolana Petříková

ČTVRTEK 18. LISTOPADU 2021
v 19.⁰⁰ hodin

SOKOLOVNA KOJETÍN VSTUP: 100 Kč
Rezervace: VIC Kojetín, Masarykovo nám. 8, tel: 581 202 202, 774 001 403

OSOBY A OBSAZENÍ:
Tonka: Pavlína Jonášová
Hudební doprovod, viola: Barbara Lenská
Pan Předseda, hlas: Lukáš Vaculík
Pan Rada, hlas: Jiří Plohyar

měks kojetín
MKSH
<https://ds.hostivice.cz>

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA DĚTEM PŘÍMO U VÁS DOMA!!!

DOMLUVTE
VAŠIM DĚTEM
NÁVŠTĚVU
Z NEBES A PEKLA
A PŘÍJDE
ZA NIMI

MIKULÁŠ ANDĚL A ČERTI

NEDĚLE 5. PROSINCE 2021
v Kojetíně a okolí od 15 hodin

ZÁJEMCI HLASTE SE TELEFONICKY
581 202 202, 774 001 403
DO 3. 12. 2021

Koná se za
finanční spolupráce
Olomoucký kraj

Akce se koná za aktuálních protiepidemických opatření...

měks kojetín
www.mekskojetin.cz

DDM Kojetín a MěKS Kojetín pořádají

Čertovská párty

5.12.2021
18:00 - 19:30
Masarykovo nám.

**čertovské disko * soutěže pro děti
a spousta zábavy**

Na akci platí Vnitřní řád DDM Kojetín.

měks kojetín **ddm**
dom dětí a mládeže
KOJETÍN

Senior sympozium 2021

Mezinárodní den seniorů se každoročně slaví 1. října a zároveň probíhá celorepublikový Týden sociálních služeb. Pro naše seniory jsme proto uspořádali Senior sympozium, jehož záštitu převzal starosta Města Kojetína Leoš Ptáček. Letošní téma bylo: „Naděje je mnohem silnější než strach“. Po delší pauze, způsobené koronavirovou pandemií, jsme se mohli opět sejít v Kulturním domě ve větším počtu účastníků. Po úvodním slovu ředitelky organizace Blanky Laboňové vystoupil starosta města Kojetína Leoš Ptáček. Následovalo několik hudebních vystoupení žáků ZUŠ z Kojetína. Pod vedením pedagogů Jiřího Leszczyňského a Libora Žabenského, nám žáci zahráli na flétnu, saxofon a klarinet za doprovodu kláves. Pozvání přijala farmaceutka Eva Mokrá, která pro nás měla připravenou přednášku o tom, jak správně užívat více

druhů léků, důležitost načasování rozestupů, aby léky měly co nejvyšší účinnost. Senioři obdrželi z lékárny dárkové tašky s dezinfekčním gelem, čajem a dalšími drobnostmi. Tímto velmi děkujeme kojetínské Lékárně U Zlatého lva. Dalším z hostů byla vedoucí Městské knihovny MěKS v Kojetíně Jitka Lorencová. Připomněla, že čtenáři mohou využít služeb donášky knížek až do domu. S výběrem titulů dle jednotlivých žánrů velice rády pomohou pracovníce knihovny. Motivovala tak seniory k aktivnějšímu čtení. Následovala prezentace naší organizace CSS Kojetín, kterou nás provázely sociální pracovníce, koordinátorka Lenka Pazderová a vedoucí sociálních služeb Alena Vaculíková. Senioři byli seznámeni nejen s nabídkou našich sociálních služeb – pečovatelská služba a Poradna pro seniory, ale i s volnočasovými aktivitami a možnostmi využívání internetových koutků. Na závěr programu vystoupil regionál-

ní manažer společnosti Stamed s. r. o. Rostislav Oliva. Společnost Stamed s. r. o. distribuuje zdravotnický materiál a pomůcky, spouští i online půjčovnu pomůcek a chystají i kamennou výdejnu, kde si zákazníci budou moci nakoupit i na poukaz od lékaře. Celým programem nás provázela ekonomka naší organizace Andrea Hrdličková. Doprovodný program nám zpestřil hudebník Jaroslav Přikryl, který jako vždy skvěle hrál a zpíval. Ke zhlédnutí byla i výstava krásných historických pohledů občana města Kojetína Františka Riegla. Pohodovou atmosféru jsme si všichni užili. Nechybělo ani drobné občerstvení, které nám pomohla zajistit Školní jídelna Kojetín. A protože jsme se díky covid-19 nemohli dlouho společně setkávat, připravili jsme pro všechny návštěvníky malý dárek – pouzdro na roušku s logem naší organizace. Jsme moc rádi, že se sympozium vydařilo a těšíme se na další společnou akci. PZ

Zahájení zimního semestru Virtuální univerzity třetího věku

Na začátku měsíce října jsme se sešli k zahájení již 17. semestru Virtuální univerzity třetího věku. Distanční studium už není potřeba, nyní se opět můžeme scházet ve víceúčelové klubovně v DPS na náměstí Dr. E. Beneše. Senioři opětovně spo-

lečné studium velmi uvítali a přihlásilo se více zájemců. Pro tento semestr si studenti zvolili téma „Obklopení textilem“. Lektori tohoto kurzu jsou Hana Pařilová a Jitka Nováková. V cyklu přednášek se dozvíme o textilních vlákenných surovinách, které tvoří základ všech textilních výrobků. Budeme seznamováni s typy tkanin a pleteniny, zkoušením jejich vlastností. Dále se pak dozvíme, jaké jsou symboly údržby textilních vý-

robků i se systémem značení jejich kvality. Téma je zajímavé a těšíme se, že se dozvíme zase spoustu nového. PZ

Projedeme město s vozíčkářem

Naše organizace CSS Kojetín se zapojila do projektu 1. ročníku Projedeme město s vozíčkářem. Realizátorem projektu bylo Centrum pro komunitní práci východní Morava ve spolupráci s městem Přerov.

Maminky s kočárky a handicapované osoby v doprovodu svých asistentů se do této akce zapojily, aby otestovaly dostupnost důležitých budov. Vyzkoušeli jsme si, jaké překážky nás čekají na cestě do vybraných lékáren, na polikliniku, ale i třeba na finanční úřad

a soud. Zastávek bylo celkem dvanáct. Hlavní cílem této akce bylo zmapovat budovy, kam se vozíčkáři či maminky s kočárkem lehce dostanou. Tyto budovy byly oceněny nálepkou „SEM MŮŽU 2021“.

I když většina budov byla bezbariérová a přístup s vozíčkářem či kočárkem byl možný, dostat se k samotné budově však bylo někdy dosti náročné. Centrum města v současné době prochází rozsáhlými úpravami, proto je terén v mnoha místech velmi nerovný, doprava hustá.

Jsme rádi, že jsme se tohoto projektu mohli zúčastnit a otestovat si tak do-

stupnost důležitých budov. Tuto akci zvažujeme uspořádat i v našem městě. *PZ*

CHARITA KOJETÍN

Odlehčovací služba Charity Kojetín

Jednou z pěti služeb, kterou organizace Charita Kojetín nabízí, je terénní Odlehčovací služba. Jde o sociální službu poskytovanou v domácím prostředí. Služba vznikla v roce 2018 za dotační podpory města Kojetína a spádových obcí. Vznik finančně podpořila i řada obcí z Mikroregionu Némčicka. Odlehčovací služba je vedena v Registru poskytovatelů sociálních služeb a mimo příspěvky obcí a dárců je dotačně podporována Olomouckým krajem.

Postupně, v průběhu několika let, se Odlehčovací služba stala zavedenou službou. V současnosti má středisko tři pracovníce v sociálních službách a vedoucí sociální pracovníci. K návštěvám uživatelů v domácnosti využíváme dvou služebních vozidel. Službu oceňují zvláště občané přilehlých obcí ve správním obvodu města Kojetína a ve velké míře také obyvatelé Némčic nad Hanou a okolí.

Služba je poskytována dospělým osobám, které jsou částečně, či plně, odkázány na pomoc druhých. Nejde pouze o seniory, ale také osoby s tělesným nebo chronickým onemocněním.

Pomoc je zacílena nejen na osobu, o kterou je pečováno, ale také na její nejbližší, kteří v domácím prostředí pečují. Služba jim umožňuje, aby si mohli odpočinout nebo vyřídit své osobní záležitosti.

Častým případem je pomoc v rodinách, kdy lidé v produktivním věku pečují o své děti, ale i o své rodiče, a díky povinnostem ve svém zaměstnání nemohou péči obětovat všechen svůj čas. Přesto mají velkou snahu vše zajistit, i když je to nad jejich síly. V jiných případech se manželé senioři vzájemně starají o svého partnera doma a občasná pomoc je pro ně jistotou, že nezůstávají na všechno sami. Rádi si i popovídají a sdílí s námi své pocity a trápení.

Společnými silami se snažíme podporovat pečujícího v odhodlání starat se o svého blízkého v domácím prostředí a v rodině. V domácnosti pomáháme při běžných úkonech sebeobsluhy. Pomůžeme při osobní hygieně, dohlédneme nad pitným režimem, podáním a přijímáním stravy. Podporujeme uživatele v udržování stávajících dovedností v sebeobsluze i při zajištění chodu domácnosti.

Mimo domácí prostředí je možno

využít nabídku doprovodu na úřad, na nákup, na poštu, ke kadeřníkovi, k lékaři. Pro kulturní vyžití doprovodíme na společenskou nebo sportovní akci.

Činnost Odlehčovací služby zahrnuje nejen konkrétní úkony v přímé péči, ale také sociální poradenství pro uživatele a jejich blízké pečující osoby. Při kontaktu s našimi uživateli nezapomínáme na tradiční křesťanské hodnoty, respektujeme osobitost člověka, moudrost stáří a nabízíme odbornou pomoc s otevřeným srdcem. Všichni pracovníci služby procházejí pravidelnými vzdělávacími aktivitami, díky kterým mohou profesně růst a mohou nadále vyhovovat náročným požadavkům na kvalitu poskytované služby

Ivana Raclavská

vedoucí střediska Odlehčovací služba

Starosta města Kojetína vyhlašuje výběrové řízení na místo

STRÁŽNÍKA MĚSTSKÉ POLICIE KOJETÍN

Předpokládaný termín nástupu: dle dohody

Základní podmínky: střední vzdělání s maturitní zkouškou, splnění podmínek dle § 4 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii ve znění pozdějších předpisů

Bližší informace: Adrian Jiřík, tel.: +420 606 894 180 e-mail: velitel@mp.kojetin.cz a na webových stránkách Města Kojetína na adrese www.kojetin.cz (sekce aktuality – výběrové řízení)

Termín pro podání přihlášky do 6. prosince 2021 – 11.30 hodin

CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ

Náboženská obec CČSH Kojetín a Tovačov

„Ježíš, jak věříme, zemřel a vstal z mrtvých; právě tak věříme, že Bůh přivede s Ježíšem k životu i ty, kdo zesnuli v něm.“ 1. Tesalonickým 4, 14

Program svátečních setkání v listopadu 2021 (v čase „dušiček a vzpomínání“)

7. 11. 2021 Neděle – Památka zesnulých
VZPOMÍNKOVÉ BOHOSLUŽBY
od 8.15 hodin ve Skalce (sál Obecního domu)

7. 11. 2021 Neděle – Památka Bílé hory
SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBY
od 10.00 hodin v Husově sboru

14. 11. 2021 Neděle
17. listopad Den boje za svobodu
SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBY
od 10.00 hodin v Husově sboru

16. 11. 2021 Úterý
DUCHOVNÍ VÝCHOVA
od 14.30 hodin na faře

21. 11. 2021 Neděle – Bible Kralické, JB a J.A.K.
SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBY
od 10.00 hodin v Husově sboru

28. 11. 2021 Neděle – 1. adventní
BOHOSLUŽBY
od 10.00 hodin v Husově sboru

5. 12. 2021 Neděle – 2. adventní: sv. Mikuláše
BOHOSLUŽBY
od 8.15 hodin ve Skalce (sál Obecního domu)
od 10.00 hodin v Husově sboru

„Bůh je naše útočiště i síla, pomoc v úzkostech stále přítomná.
Proto se nebudeme bát, i kdyby se země propadla
a hory hroutily se do moře...“ Žalm 46,2-3

Rádi bychom vás srdečně pozvali k návštěvě všech našich plánovaných setkání, bohužel to nezáleží na nás, ale na tom, zda a jaká budou v konkrétním čase platit mimořádná epidemiologická vládní nařízení a opatření. Děkujeme za pochopení.

Oznámení: Farní úřad CČSH v Kojetíně (Husova 796, kancelář v přízemí) je k dispozici členům (i veřejnosti) v pondělí a ve středu

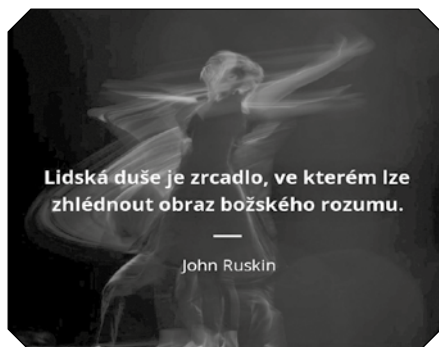
od 9 do 15 hod. Jinak dle dohody. Volejte, laskavě, na telefonní číslo 777 706 511 nebo pište na email: ccsh.kojetin@centrum.cz

Naší sestrou farářkou je Petra Hrušková z Přerova, telefon: 606 207 782 email: petra.hruskova@email.cz
Naše společenství je „otevřené“ všem „hledajícím“!
Podrobnější informace a aktuální data setkání i mnoho dalšího najdete na našich webových stránkách: [http://ccsh-](http://ccsh-kojetin.cz/)

kojetin.cz/ a v aktuálním čísle Kojetínského zpravodaje: <https://mekskojetin.cz/archiv-casopisu> Fotogalerie: <https://www.zonerama.com/captainjtc>
FB: <https://www.facebook.com/ccsh.kojetin>
Aktuálně z CČSH: <https://www.aktualne.ccsh.cz/>
Bohoslužby on-line: <https://www.aktualne.ccsh.cz/bohosluzby-a-promluvy.html>

Jiří Pleva

Citát měsíce:

Myšlenka měsíce:

Biblický verš měsíce:

ZDENĚK KRÁL: TROCHA POEZIE NIKOHO NEZABIJE

* Co nám poví sochy mladé dívky a Boženy Němcové, když se na ně zadíváme:

Mladá dívka má ruce nad hlavou, vypíná prsa a předvádí se svému mládenci a říká:

Pohled na mne, můj mládence, jak jsem krásná, já, mladá žena, tvoji láskou okouzlená, lásky rodičů zrozená, láskou matky kojená, dospěla ve mě žena k mateřství zahleděná. Děti, toť pokračování našich rodů i lidského plémě. Pamětlivi budmež, že všichni jsme děti naší matky země.

Božena Němcová:

Lidskou moudrost z chalup a návsí prostého lidu jsem sesbírala: do pohádek a bájí ji vepsala

* Máme doma po dědovi, ak. sochařovi Stanislavu Hlobilovi, nějaké sochy...

TJ SOKOL KOVALOVICE

Kovalovicím stále patří první místo v tabulce

Od posledního zápasu 9. září 2021 doma s Tovačovem, kdy Kovalovice vyhrály 3:1, odehrály sérii čtyřech zápasů z toho třikrát na hřišti soupeře. Paradoxní je, že ten domácí se jim moc nevyvedl a prohrály s SK Radslavice 1:3. Ale v dalších utkáních se jim venku hrálo lépe a dovezly další cenné body. A protože jejich pronásledovatel Sokol Opatovice měl také slabší chvíli, tak si ještě upevnilly své první místo.

Muži – 1. B třída skupina A KFS Olomouc

Sobota 25. září 2021 venku se Sokolem Klenovice na Hané, výhra 3:0 (poločas 3:0)

Střelci: 6' Tomáš Vojáček, 21' Marcel Lukáš, 26' Filip Rybovič. Klenovice zahájily nápořem, ale dvě tutovky promarnily. Pak ukázaly Kovalovice svou útočnou sílu a v šesté minutě vedly brankou Tomáše Vojáčka. Pak předvedl dva skvělé zákroky náš brankář Vít Švec, který byl oporou týmu. Další dvě branky Kovalovic nahlodaly sebevědomí domácích, kteří marně dobý-

vali naši branku. Zejména třetí branka Filipa Ryboviče z třiceti metrů krásně zapadla pod břevno branky Klenovic. Má také rekordní počet sledování na FB. Ani střídající černoušek OWUSU jim moc nepomohl. Poločas vyzněl překvapivě ale zcela zaslouženě pro hosty. Druhá půle začala neuznáním našeho regulérního gólu. Pak už hra byla z naší strany takticky sehraná a kontrolovaná. Domácí se snažili, ale letos na podzim poprvé nedali branku a své početné fanoušky zklamali. V posledních zápasech dali soupeřům minimálně pět branek. O to větší uznání si zaslouží výkon Kovalovic, které obstály ve všech herních činnostech a také po stránce taktické. Přijelo hodně příznivců Kovalovic a byli maximálně spokojeni. Na takový fotbal je radost se dívat.

Neděle 3. října 2021 doma s SK Radslavice, prohra 1:3 (poločas 0:2)

Branka Kovalovic: 82' Martin Šafránek, Radslavice daly góly v 12', 43' a 60'. Radslavice dovedou potrápit týmy na čele tabulky. Vyhrály v Opatovicích 3:2 a nyní i v Kovalovicích. Kovalovice jim to usnadnily nevýraznou hrou zejména v 1. poločase. V posledním domácím zápase se opakuje stejný scénář. Hosté dají branku a domácí pak dotahují a většinou stihnou zápas otočit. Dnes snaha vyšla naprázdno. Zejména branka před poločasem do šatny na 0:2 byla po chybě v rozehrávce zbytečná. Po přestávce domácí sice dali branku, ale nebyla uznána pro teč hráče v ofsajdu. Hned na to si v brejku pohrál hostující hráč s našimi třemi obránci a elegantně vsílil gól do naší branky. A bylo skoro vymalováno. Druhý poločas se hrál převážně na půli Radslavic, ale branka v 82' už byla jen slabou náplastí. Navíc hosté od 53. minuty hráli bez vyloučeného hráče v deseti, ale domácí toho nevyužili. Pak ještě před koncem mohl sudí písnout penaltu za podražení našeho hráče, ale nestalo se tak. Jednou to muselo přijít a je škoda, že prohra byla před domácím publikem. Nyní je třeba se motivovat na další zápas. Kovalovice čekaly dva venkovní zápasy ve Vrchoslavicích a Jezernici.

Neděle 10. října 2021 venku se Sokolem Vrchoslavic 1946, výhra 4:1 (poločas 2:0)

Branky Kovalovic: 36' vlastní Vrchoslavic, 39' Dušan Židlík, 70' Jakub Ševeček, 79' Jakub Krčmař. Branka

Vrchoslavic: 83' na 1:4. Derby Vrchoslavic a Kovalovic vyznělo pro hosty. Vrchoslavice na podzim dobře začaly, ale teď se propadají tabulkou. Hned na začátku utkání nevyužily našich dvou zaváhání v obraně. Naštěstí trefily jen tyčku a další střela šla těsně vedle tyče naší branky. Slabí střelba byla jedna z příčin jejich neúspěšné hry. Pak se hrálo spíše ve středu hřiště. Kovalovice postupně přebíraly iniciativu a zapnuly na vyšší stupeň v rychlosti kombinace. Výsledek se dostavil v podobě dvou vedoucích branek. Po poločase to Kovalovice rozjely naplno několika šancemi a střelami, z nichž jedna trefila břevno. Domácí nestíhali. V 61' byl vyloučen jejich brankář za foul na Marcela Lukáše. Pak přišla chvíle našich Jakubů. Nejprve v 70' po sólu z vlastní půle asi z 30 metrů přeloboval domácího náhradního brankaře nádhernou střelou Jakub Ševeček. V 79' předložil ideální přihrávku Pavel Otáhal do běhu Jakubovi Krčmařovi a ten s přehledem vedle brankaře uklidil míč do branky. Je škoda, že Vrchoslavice v 83' daly čestný gól, mohla to být výhra s čistým kontem, ale aspoň trochu potěšily své věrné početné příznivce.

Neděle 17. října 2021 venku se Sokolem Jezernice, remíza 1:1 (poločas 1:1), na penalty 1:4

Jezernice dala gól ve 2', za Kovalovice srovnal ve 30' Dušan Židlík, Penalty: brankář Kovalovic Vít Švec dvě vychytil a jednu dal! Dále úspěšní exekutoři: Daniel Židlík, Dominik Zavadil, Honza Válek. S Jezernicí mají Kovalovice poslední dobou špatnou bilanci. Na podzim 2019, u nich historicky nejvyšší prohra Kovalovic 0:11, hovoří za vše. Letos je jiná situace Kovalovice první a Jezernice poslední. Ale na hřišti to nebylo znát. Úroveň hry byla na obou stranách stejná - bez nápadu, pořádné nahrávky a zakončení. V Jezernici se začínalo, jak je v tomto kraji zvykem, již v nedělním dopoledni od deseti hodin. Vzhledem k tomu že, cesta trvá hodinu, bylo to pro nás z Hané časně vstávání. Pak je to nepříjemné, když následuje podobný brzký budíček a z prvního útoku dostaly Kovalovice branku. Zmohly se jen na vyrovnání skóre. Druhý poločas už byl ze strany Kovalovic aktivnější. Vypracovaly si několik nadějných šancí, ale ani jedna neskončila brankou. Škoda, ale ani osvědčený nejlepší střelec Filip Rybovič, který má už na kontě osm branek,

přišel zkrátka. Poznat byla i absence Marcela Lukáše, který má čtyři vstřelené branky. V penaltovém rozstřelu už Kovalovičtí dominovali. Nebylo ani třeba pěti pokusů, a bylo jasné, že Kovalovice mají druhý bod.

Po uzávěrce Kojetínského zpravodaje ještě odehrají dva důležité zápasy s týmy z první poloviny tabulky. V neděli 24. října 2021 poslední domácí zápas s FC Želatovice B. A podzimní sezónu zakončí v neděli 31. října 2021 na „horké turecké“ půdě, a to v Pivíně. Pivín má tuto přezdívku a zápasy u nich bývají vypjaté i díky domácím fanouškům. Tak výsledek a komentář bude až v prosincovém zpravodaji.

Starší příprava

V sobotu 25. září 2021 se na hřišti Kovalovic konal turnaj okresního přeboru starších přípravků. Kromě domácích se zúčastnila příprava FK Slavoj Kojetín. 1. FC Viktorie Přerov B a Sokola Vlkost. Domácí Kovalovice s Vlkostem remizovaly 3:3, podlehly Kojetínu 3:7 a Přerovu 2:4. Starší příprava FK Slavoj Kojetín byla úspěšná s Kovalovicemi 7:3, s Vlkostem 7:1 a remizovala s Přerovem 4:4. Starší příprava 1. FC Viktorie Přerov B přijela s mladšími hráči a porazila Vlkost 8:2, Kovalovice 4:2 a remizovala s Kojetínem 4:4. Příprava Sokola Vlkost remizovala s Kovalovicemi 3:3, prohrála s Kojetínem 1:7 a Přerovem 2:8. Na jednotlivých týmech je vidět pokrok ve fotbalových

Nový hráč Kovalovic Jan Válek

Brankář Vít Švec, opora Kovalovic

Tabulka

#	Klub	Z	V	R	P	S	B	P+	P-
1	Sokol Kovalovice	11	7	3	1	27:9	27	3	0
2	SOKOL Opatovice	11	6	4	1	35:18	23	1	3
3	SK Radslavice	11	6	2	3	32:20	22	2	0
4	Sokol v Pivíně	11	7	1	3	30:19	22	0	1
5	Sokol Otaslavice	10	6	2	2	20:13	21	1	1
6	FC Želatovice "B"	11	5	2	4	30:30	18	1	1
7	Sokol Tovačov	11	5	1	5	33:27	16	0	1
8	Sokol Klenovice	10	4	2	4	29:27	15	1	1
9	Sokol Horní Moštěnice	11	1	6	4	12:16	12	3	3
10	FK Troubky	11	2	4	5	19:28	12	2	2
11	Sokol Ústí "B"	11	2	3	6	17:30	11	2	1
12	Sokol Újezdec	11	2	3	6	20:26	10	1	2
13	Sokol Vrchoslavice 1946	11	2	2	7	17:40	10	2	0
14	Sokol Jezernice	11	2	3	6	16:34	9	0	3

dovednostech každý rok. Kovalovice teprve nedávno začaly pracovat s těmi nejmenšími a už se mladší příprava dostala do starší kategorie, kde se pomalu rozehrává se zkušenějšími

soupeři. Další turnaje probíhaly i v říjnu, ale už se pomalu začal projevovat nárůst případů covidu.

Jaroslav Bělka

Foto: K. Novotný, J. Bělka

Starší příprava TJ Sokol Kovalovice, podzim 2021

Horní řada zleva: trenér Miroslav Polách, Jakub Ptáček, Miroslav Polách, Jan Štefan, Adam Křička, Lukáš Maga, Radek Miko.

Dolní řada zleva: Dominik Ševčík, Patrik Navrátil, Marek Janček, Adam Večerka.

Leží gólman Marian Rusňák.

Starší příprava FK Slavoj Kojetín na turnaji v Kovalovicích

Stojící zleva: Trenér Michal Gajdoš, Filip Váňa, Dalibor Filípek, Vojtěch Šebesta, Adam Gajdoš, Vojtěch Šmíd a trenér Rudolf Popovský.

Klečící zleva: Jan Behanec, Bartoloměj Otáhal, Jonáš Otčenášek, Dominik Klabáčka.

KANOISTIKA KOJETÍN

Letošní sezónu závodů v rychlostní kanoistice jsme uzavřeli v Ostrožské Nové Vsi na tradičním Novoveském přespóláku, který byl zároveň posledním závodem Velkomoravské ligy.

Dopolední pádlování provázelo slunečné počasí s chladným protivětrém, závodilo se podle kategorií na trati 2km a 5km. Hladinu jezera Čtverec brázdilo ve třech startovních blocích celkem dvaasedmdesát lodí.

Naše nejstarší benjamínka A Daniela Chovancová skončila na krásném 4. bramborovém místě. Benjamínek A Oscar Šrámek si vypádlal 5. místo a kategorii benjamínci B ovládli v Ostrožské Nové Vsi kojetínští kajakáři na minikajacích. Zlato si vylovil na 2km trati Tobiáš Skalka a stříbro Jaromír Němeček. Nejmladší kajakáři z Kanoistiky Kojetín obsadili všechny stupínky vítězů. Zlato získal Josef Vymětal, stříbro Michal Klapil a bronz vybojoval Matěj Skalka.

Na 5km trati závodily žacky a dorostenky ve spojené kategorii, což byla pro naše žacky nevýhoda, ale i tak jsme měli krásná umístění. Naše Klára Zendulková skončila na druhém místě, hned po nejrychlejší dorostenke z Lodních sportů Brno Anně Tvrdoňové a Julie Hastíkové byla pátá.

Mezi nejrychlejší kajakáře v kategorii starších žáků patřil Tomáš Havlíček s krásným třetím místem, v mladších

žáků obsadil Tomáš Řihošek stříbro a na 5. místě skončil Dominik Hošek. Dorostenke ovládl s přehledem Ondřej Hirsch.

Odpolednímu běhání předcházela šplh na tyči, o který byl mezi sportovci velký zájem.

Do soutěže se zapojilo 67 přítomných, z nichž absolutně nejrychlejších časů dosáhli domácí z ONV.

Naše děvčata si vedla také skvěle. Šesté místo si vyšplhala Klára Zendulková a patnáctá skončila Daniela Chovancová.

V kategorii chlapců obsadil Ondřej Hirsch 10. místo, Tomáš Havlíček 13. místo, ihned v závěsu skončil Tomáš Řihošek na 14. místě, Michal Klapil se umístil na 24. a Josef Vymětal na 28. místě.

Poslední program závodů byl tradičně v běžecké disciplíně. Celkem absolvovalo závody 105 běžců a běžkyň na tratích u jezera Čtverec, a i zde svítily kojetínské dresy na stupních vítězů. Zlatou medaili si vyběhal Tobiáš Skalka, stříbrnou Klára Zendulková, Tomáš Havlíček a Ondřej Hirsch, bronzovou medaili získali Josef Vymětal a Karolína Němečková. Krásný podzimní den u vody doplnilo také vyhlášení vítězů Velkomoravské ligy za rok 2021.

Z jedenácti bodovaných moravských oddílů jsme skončili na krásném třetím místě, v jednotlivcích jsme získali tato zastoupení: K1 nejmladší benjamínek E Matěj Skalka, benjamínka C Anna Řihošková, benjamínek B Tobiáš Skalka, žacka starší Klára Zendulková a kanoista žák starší Robin Hirsch. Teď už nás čeká zimní příprava a testy do SCM (sportovní centrum mládeže), kde jsou vyzváni z našeho oddílu Ondřej Hirsch, Robin Hirsch, Tomáš Kámpoun a Klára Zendulková.

Přejeme všem hodně úspěchů.

Kanoistika Kojetín

KANOISTIKA KOJETÍN

NAŠE PŘÍPRAVKA

**PRO DĚTI
OD 3 DO 6 LET**

**SETKÁVÁME SE
V AREÁLU LODENICE
A VYRÁŽÍME PO OKOLÍ
TŘÍKRÁT TÝDNĚ**

**- PODPORUJEME
PŘIROZENÝ POHYB DĚTÍ
- ZVYKÁME DĚTI NA BĚH
- ZLEHKKA POSILUJEME
CELÉ TĚLO**

**POHYBEM VENKU
- BUDUJEME
SILNOU IMUNITU
- POSILUJEME
TÝMOVÉHO DUCHA**

PŘIDEJTE SE K NÁM, TĚŠÍME SE NA VÁS

www.kanoistika-kojetin.cz

INZERCE**ODVOZ A EKOLOGICKÁ
LIKVIDACE AUTOVRAKŮ**

Vystavení **IHNEDE** PLATNÉHO dokladu
ekolikvidace Vašeho autovraku **NA MÍSTĚ**

Vyplatíme vám za váš autovrak
1000 až 3000 Kč

Autovrakoviště Třebětice - Roman Kamenec

Tel: **777 550 621** ODVOZ VRAKŮ ZDARMA

www.autovrakoviste-trebetice.cz autovrak@centrum.cz

**Ekologická likvidace
autovraků ZDARMA.**
Včetně potvrzení na místě.

1000 až 3000 Kč za váš vrak

Odvoz ZDARMA.

Dobrotice **776 719 631**

HLINÍKOVÉ, PLASTOVÉ OKNA A DVEŘE

**TRADICE
OD ROKU 1993**

**PŘIJMEME
DĚLNÍKY DO VÝROBY
V KŘENOVICÍCH**

Telefon: **773 791 277**

e-mail: kovac@abxokna.cz

**KOUPÍM
GARÁŽ
V KOJETÍNĚ
PRO VLASTNÍ POTŘEBU**

Děkuji za nabídky.
Telefon: **774 556 081**

**PRODÁM
ZAHRADU - STAVEBNÍ MÍSTO
PRONAJMU
V DOMĚ MODERNĚ ZAŘÍZENÝ
BYT 2+1
SE ZAHRADOU, BAZÉNEM A GARÁŽÍ.
VHODNÉ PRO MANAŽERA,
MAX DVĚ OSOBY.
VŠE KOUSEK OD KOJETÍNA.
TELEFON: **777 882 963****

VZPOMÍNKY

*Nic není na světě dražšího, než zlaté srdce matky.
Kdo ztratil ji, ten chudý je, byť největší měl statky.*

Ve čtvrtek 11. listopadu 2021 vzpomeneme na 1. smutné výročí úmrtí

paní Vladimíry Svozilové z Kojetína

S láskou vzpomínají dcera Bronislava s rodinou a dcera Vlasta s rodinou.

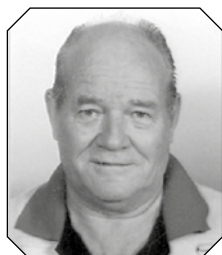

Očím ses ztratil, ale v srdcích zůstaneš navždy.

Ve čtvrtek 25. listopadu 2021 vzpomeneme na 16. smutné výročí úmrtí

pana Vladimíra Svozila z Kojetína

S láskou vzpomínají sestra Bronislava s rodinou a sestra Vlasta s rodinou,
dcera Martina a syn Michal, manželka Jana.

Dne 9. listopadu 2021 to bude jedenáct let, co zemřel
a 4. února by oslavil 87. narozeniny

pan Vladimír Charuza

Vzpomíná sestra Zdeňka s rodinou.

Dne 30. listopadu 2021 to bude 32 let, co zemřela maminka a babička

paní Růžena Večerková, rozená Charuzová

Vzpomíná dcera Zdeňka s rodinou.

Tak krátko šel jsem s vámi, hle, tu se cesty dělí a ptáci nad hlavou mi píseň nedopěli.

Dne 28. listopadu vzpomeneme sedmé smutné výročí úmrtí
našeho syna, bratra, synovce a bratrance

pana Jiřího Zakopala.

Kdo jste ho znali a měli rádi, vzpomeňte s námi.

Jak tiše žila, tak tiše zemřela, skromná ve svém životě, velká v lásce a dobrotě.

Dne 27. listopadu 2021 si připomeneme 6. výročí úmrtí

paní Ludmily Krejčířkové z Kovalovic

S láskou a úctou vzpomíná rodina Spálovská.

STOLNÍ A NÁSTĚNNÝ KALENDÁŘ NA ROK 2022

XXXX
**KOJETÍN
2022**

*Pocta Hanáků
Marii Gardavské*

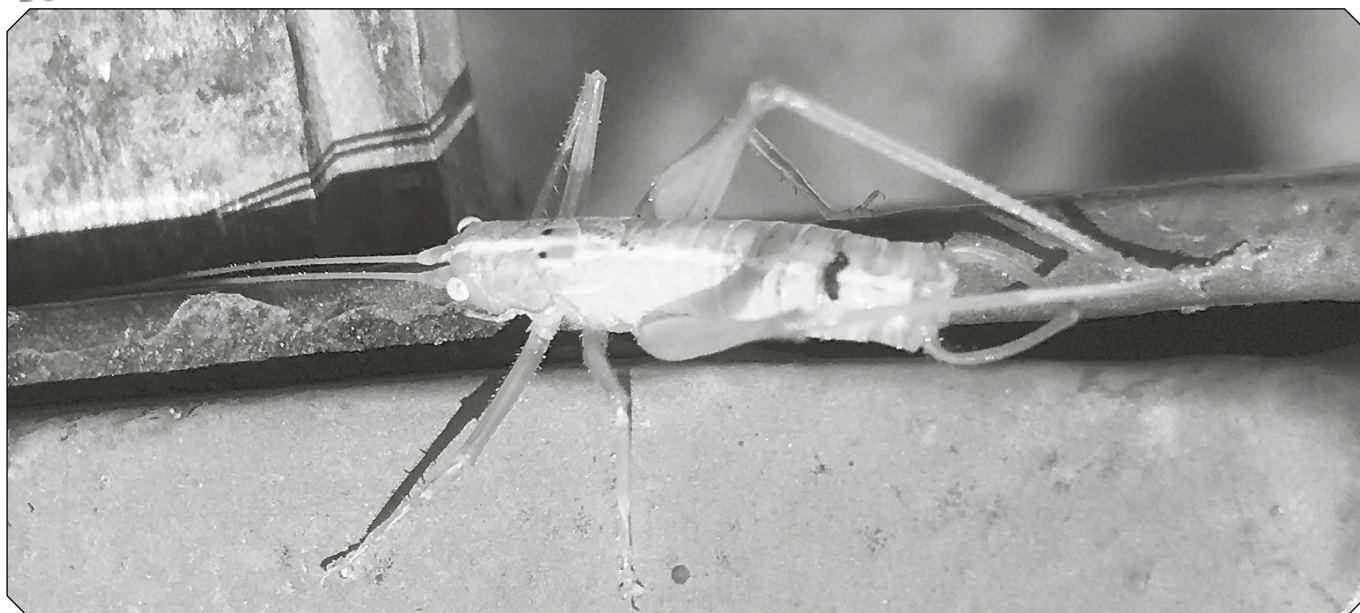
Stolní kalendář Kojetín na rok 2022 – Pocta Hanáků Marii Gardavské (30 Kč)

Nástěnný kalendář (A3) Signál 64 na rok 2022 (150 Kč)

Zakoupíte zde: Vzdělávací a informační centrum Kojetín, Masarykovo náměstí 8

POHLEDEM FOTOGRAFA

Kobylka jižní je dalším druhem hmyzu, který se šíří z jihu na naše území. Původně žila v Itálii, poprvé byla v Česku zjištěna před dvanácti lety. Na fotografii je jedinec ze zahrady v Chytilově ulici, znamenající první zjištění druhu na Kojetínsku a jižním Přerovsku.

V době výlovu Hradeckého rybníka v Tovačově jezdily z Kojetína tyto vlakové soupravy. Byly nejen lákadlem pro rodiče a děti, ale i pro fotografy okolo trati na Tovačov.

Volby do Poslanecké sněmovny skončily, některé jazykové perly v podobě těchto billboardů stojí za povšimnutí...

NOVÍ OBČÁNCI MĚSTA KOJETÍNA

Foto: Jana Večeřová

Kateřina Ivanová

Tereza Wiltová

Natálie Rábelová

Foto: Jiří Šírek „Podzim u Zadního Cholerovského rybníka za Kojetínem“

Kojetínský zpravodaj, měsíčník, periodický tisk územního samosprávného celku Města Kojetín, vychází v nákladu 600 výtisků. Adresa vydavatele i redakce: Městské kulturní středisko Kojetín, příspěvková organizace, nám. Republiky 1033, PSČ 752 01. IČ: 00368903. Telefon: 581 762 046, 774 001405, e-mail: zastupce@meks.kojetin.cz Odpovědný redaktor: Hana Svačinová. Redakční rada: Mgr. Olga Odehnalová, Ing. Jiří Šírek, Milan Zahradník. Úvodní fotografie: J. Bělka. Vychází vždy 1. týden v měsíci. Cena: 12 Kč. Povoleno Ministerstvem kultury pod evid. číslem MK ČR E 12649. Grafická úprava a sazba: MěKS Kojetín, tisk: Petr Brázda - vydavatelství Břeclav. www.meks.kojetin.cz/kojetinsky-zpravodaj Za podepsané články i zkratku si zodpovídají autoři sami, názory nemusí být totožné s názory redakce.

